

BIBLIATANULMÁNYOK

Jakab levele

Írta: *Clinton Wahlen*

TANÍTÓI MELLÉKLET

2014. október, november, december

Copyright © Hetednapi Adventista Egyház, 2014

Copyright © *Clinton Wahlen*, 2014

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Hegyes-Horváth Csilla*
Lektorálta: *Gyevainé Gerlai Krisztina*
Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednapi Adventista Egyház
2119 Pécel, Ráday u. 12.
Ügyintézés: *Fenyvesi Eszter*
E-mail: eszter@adventista.hu
Telefon: 06-30-664-3000

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen
Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: Jakab, az Úr testvére	4
2. tanulmány: Hitünk tökéletesítése	11
3. tanulmány: Kitartás a kísértésben	18
4. tanulmány: Lenni és tenni	24
5. tanulmány: Szeretet és a törvény	31
6. tanulmány: A cselekvő hit	38
7. tanulmány: A nyelv megzabolázása	45
8. tanulmány: A mennyei bölcsesség alázatos	51
9. tanulmány: Egy a Törvényadó és a Bíró	58
10. tanulmány: Sírjatok és jajgassatok!	65
11. tanulmány: Felkészülés az aratásra	71
12. tanulmány: Ima, gyógyítás és helyreállítás	77
13. tanulmány: Az örökkévaló evangélium	83

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- www.adventista.hu/det

Tiszavidéki Egyházterület:

- www.adventista.hu/tet

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

- www.remenyivt.hu

Bibliatanulmányok:

- www.adventista.hu/bibliatanulmanyok

Jakab, az Úr testvére

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 1:17-19*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Mit tudunk a korai keresztény egyház körülményeiről? Milyen volt az első keresztények élete és hite? *Jakab levelének* tartalma fontos, az üzenete ma is időszerű.

Érezni: Tapasztaljuk meg, mit jelent a reménység; mit jelent, hogy Isten erősséggé változtatja gyengeségeinket, és így, mint Jakabban, bennünk is hitté alakulhat a kétely!

Cselekedni: Határozzuk el, hogy hittel fogunk élni, és követjük Isten utasításait keresztényi életünkre nézve!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. I. Ki volt Jakab, Jézus testvére?

- A** Hogyan viszonyult Jézushoz földi szolgálatának korai éveiben Jakab és a többi testvére?
- B** Jakab mikor kezdett hinni Jézusban? Milyen tisztet töltött be a korai egyházban?

II. Békesség az új ismeret miatt kialakuló belső feszültség ellenére

- A** „Azt tedd, amit mondok, ne azt, amit teszek!” Miért mondanak néha ilyesmit a szülők a gyermekeiknek? Mi a különbség a hit és a cselekedetek között?
- B** Milyen cselekedetek jellemzik keresztényi életünket, és hogyan érezzük magunkat akkor, amikor hitünk és tetteink összhangban állnak egymással? És amikor nem?

III. Összhangba hozni a hitet és a cselekedeteket

- A** Hogyan lehet teljes a hitünk? Miért fontos összhangba hozni hitünket és tetteinket?
- B** Elemezzük tetteink indítékait! Vajon minden tettünk hitből fakad? Ha nem, mi mindenre kell változtatnunk, hogy ez így legyen?

Összefoglalás: Jakab a levelét Krisztus feltámadása után alig több mint egy évtizeddel írta, így ezen keresztül betekinthetünk a korai keresztény egyház életébe. Jakab, Jézus testvére nagyszerű példa arra, hogyan juthat valaki hitelenségből a hitre. A korai keresztény egyház egyik köztisztelőben álló vezetője lett. Levelében elmondja, miként munkálkodik együtt a hit a cselekedetekkel, és azt is elmagyarázza, miért olyan lényeges ez.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Jakab életéből és írásán keresztül megtanulhatjuk, hogy a hit nem látásból van; a valódi hit az ember életében és jellemében mutatkozik meg.

Tanítók részére: Némelyek talán fenntartással közelednek *Jakab leveléhez*, attól tartva, hogy a cselekedeteket a hit fölé helyezi. Ám amint az egész negyedévi tanulmányban látni fogjuk, Jakab szépen összekapcsolja a hitet a cselekedetekkel, és bemutatja, mit tehet Jézus mindazok életében, akik szeretik és követni akarják Őt. Mint Jézus idősebb testvére (lásd Mt 13:55), és mint aki korábban nem volt hívő, Jakab nagyszerű példa arra, milyen hatalmas és teljes változás mehet végbé annak az életében, aki átadja magát Krisztusnak.

Nyitó tevékenység: Kétezer éve, amikor a nyugati világot a Római Birodalom uralta, számos trónkövetelő, örült és hamis messiás támadt. Perei Simon, Nagy Heródes egykori rabszolgája (akit „József fiaként” is említenek), fellázadt és királynak kiáltotta ki magát. Mielőtt elfogták és megölték volna, kirabolt és felgyújtott egy palotát, meg néhány királyi tisztviselő otthonát. Athrongész magas, erős testalkatú pásztor volt, aki egy rövid időre szintén fellázadt Heródes Arkhelaosz és a rómaiak ellen. Messiásnak mondta magát, de éppolyan kegyetlen volt a zsidókhoz, mint a rómaiakhoz. Aztán a galileai Júdás arról prédikált, hogy Izraelnek egyedül Isten az Ura. Erőszakos tiltakozást indított a rómaiak által elrendelt összeírás ellen, és felszólította a zsidókat, hogy ne fizessenek adót a rómaiaknak. Josephus, az ismert zsidó történetíró a zelotákhoz kapcsolja ezt a csoportot, és őket teszi felelőssé a nagy zsidó lázadásért, ami Heródes templomának („a második templomnak”) a lerombolásához vezetett. Galileai Júdást *Az apostolok cselekedetei* is említi (ApCsel 5:37).

Elmélkedjünk: A kor vallási és politikai légkörét figyelembe véve nem nehéz elképzelni: egyesek kételkedve fogadták, hogy Jézus az Isten Fia. Eleinte saját testvérei sem fogadták el Messiás voltát – még Jakab sem. Egy családban éltek vele, látták gyermekként, majd kamaszként és fiatal férfiként is, mégsem értették meg, miért nem hajlandó alkalmazkodni Izrael vallási vezetőinek elvárásaihoz, és gyakran meg is feddték ezért (lásd Mk 3:31; Jn 7:1-5). Közele kapcsolatban voltak Jézussal, sőt, legalább egy csodájának tanúi is lettek (lásd Jn 2:11), de földi szolgálata idején vajon miért nem fogadták el, hogy Ő a Messiás? A **látás** miért nem párosul mindig a **hittel**?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Talán úgy gondoljuk, nagy kiváltság lenne Jézus testvérének lenni. Jakab közvetlen közelről figyelhette Jézust már a legkorábbi évektől kezdve, mégis mintha nem lett volna könnyebb hinnie benne, mint bárki másnak, sőt, talán még nehezebb volt. Ahogy Jézus is mondta: „*Nincs próféta tisztesség nélkül csak a maga házájában, és a rokonai között és a maga házában*” (Mk 6:4). Amikor azonban Jézus felment a mennybe, Jakab és a testvérei, beleértve Júdást is, már a hívók közé számláltattak (ApCsel 1:14). Hangsúlyozzuk ki az osztályban, hogy bár bennünket több mint 2000 év választ el Jézus életének földi eseményeitől, Isten ugyanúgy át tud formálni, ahogy azt Fia földi testvéreinek életében tette!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Pál kontra Jakab

(Tekintsük át Gal 5:6 és 6:15 versét az osztályban!)

A levél tanulmányozása közben tartsuk szem előtt: Jakab arról ír, hogyan **éljünk** keresztényként, és nem arról, hogyan **legyjünk** kereszténynek. Ez a fontos különbség elválasztja *Jakab levelét* Pál leveleitől (különösen a Római és a Galata levéltől), amelyek főként arra összpontosítanak, **hogyan** nyerünk megváltást. Ez valószínűleg arra is magyarázat, miért beszél Jakab a cselekedetek fontosságáról, miközben Páltól eltérően sosem utal a törvény cselekedeteire (lásd Róm 3:20, 28; Gal 2:16; 3:2, 5, 10).

A holt-tengeri tekercsek felfedezése óta tudjuk, hogy a „törvény cselekedetei” azokra a konkrét cselekedetekre utaló „szakkifejezés” volt, ame-

lyek a „valódi” zsidókat megkülönböztették a pogányoktól (forrás: Martin G. Abegg Jr. írása „4QMMT, Pál és a törvény cselekedetei” címmel a *The Bible at Qumran: Text, Shape and Interpretation*. Grand Rapids, Mich., 2001, Eerdmans. 203-16.).

E cselekedetek közül az akkori zsidóság a körülmetélést tartotta a legfontosabbnak, sőt még a keresztények között is némelyek amellettt érvelték, hogy a megtérni és üdvözülni kívánó pogányoknak először körül kell metélniük (ApCsel 15:1, 5). A jeruzsálemi zsinaton a szent iratok imádságos tanulmányozása, a Lélektől indított bizonyosságtételek és a kérdések gondos megfontolása után a korai egyház világosabb álláspontra jutott, és pedig arra, hogy a megváltás jelképeként a körülmetélést helyettesíti az alámerítéses keresztség. Ezért jelenti ki Pál: „Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés” (Gal 6:15), vagy „A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi; hanem Isten parancsolatainak megtartása” (1Kor 7:19, lásd még Gal 5:6).

Elmélkedjünk: Figyeljük meg, hogy Pál és Jakab egyaránt komolyan foglalkozik azzal, mit jelent őszinte hívőnek lenni (Róm 2:28-29; Fil 1:26-27; 3:2-3; 3:15-18). Segítsünk az osztály tagjainak megérteni a két apostol meghatározásai közötti hasonlóságokat, illetve különbségeket! Beszéljük meg a különbözőségek okait!

II. Amit Jakab a keresztényi életről írt

(Tekintsük át Jak 1:6-15, 3:1-12 és 4:7 versét az osztályban!)

Jakab levele olyan, mint a keresztényi élet gyakorlati kézikönyve. Elmondja, hogyan kezeljük kételyeinket és a kísértést (1:6-15). Leírja, hogyan viszonyuljunk a gazdagokhoz és a szegényekhez (2:1-7, 14-17). Megtudjuk belőle, miért fontos ügyelni a szavainkra (3:1-12), majd azt is, hogyan lehet az imánknek ereje (4:2-3; 5:15-18). Találunk a levélben igazi aranymondásokat, amelyeket szinte be kellene kereteznünk: „legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra” (1:19); „A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató” (3:17); „Az Isten a kevélyeknek ellenük áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad” (4:6); „Engedelmeskedjete azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek” (4:7).

Elmélkedjünk: *Jakab levelének* egyik legfontosabb mondanivalója az, hogy **tetteinknek** összhangban kell lenniük **szavainkkal**. Hasonlítsuk össze ezt azzal, amit Jézus mond Mt 7:21 és Mk 3:31-35 verseiben! Jézus szerint mi bizonyítja, hogy valaki a lelki családja tagja lett? Említsünk olyan verseket *Jakab leveléből*, amelyek ezt a fontos igazságot taglalják (pl. Jak 2:14, 18, 19)!

1. Indokoljuk meg, hogy szerintünk könnyű vagy nehéz volt Jakab élete Jézus testvéreként! Vajon Jézus mit mondana arról, ahogyan saját családtagjainkhoz viszonyulunk? Miért?
2. Vajon a hit szükséges az ihletett Ige megértéséhez és elfogadásához vagy éppen fordítva? Indokoljuk válaszunkat! Lásd Róm 10:17; 1Kor 2:13; Jak 1:18; 1Pt 1:23!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Az alkalmazás a tanulmány igen fontos része, hiszen ez által vezetjük rá az osztály tagjait arra, hogy ne csak megértsék a főbb pontokat, hanem **gyakorolják és alkalmazzák** is a tanultakat az életükben. Így a Szentlélek segítségével a hit cselekedetekben is megnyilvánul. Kérdezzük meg, hogy a hit (vagy annak hiánya) miként mutatkozik meg az egyén életében és jellemében? Ma sokan nagy hangsúlyt fektetnek a hit, az értékek és a tettek összhangba hozatalára, főként oktatási, pszichológiai és gazdasági körökben.

„Ha hited, értékeid és tetteid nincsenek összhangban a látásoddal és céljaiddal, annak ellentmondásos és kétes következményei lesznek - írja Stephen J. Healey, motivációs író és előadó -, valószínűleg nem olyanok, amilyenekre vágytál... Tetteid alapját hitednek és értékeidnek kell képezni” (Stephen J. Healey: *„Miért fontos összhangba hozni hitemet, értékeimet és tetteimet?”* 2011. szeptember 3.).

<http://www.sjhealey.com/prosperity/aligning-beliefs-values-actions-important#more-255>

Megbeszélendő kérdés:

Mit gondolunk Jézus életéről, tanításairól és értékeiről?

Gyakorlati kérdések:

Összhangban állnak-e tetteink a hitelveinkkel és értékeinkkel? Ha nem, vajon hogyan hozhatnánk őket összhangba? Változtassunk hitelveinken vagy értékeinken, vagy pedig a tetteinken? Hogyan ad Krisztus erőt a változáshoz?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A tanulmány azt hangsúlyozza, hogy a) a hitetlennek lehetséges hitre jutni Jézusban mint Megváltóban; b) fontos, hogy a hitet és a cselekedeteket összhangba hozzuk, és az Igének ne csak hallgatói, de megtartói is legyünk. Az alábbi tevékenység azt a célt szolgálja, hogy az osztály tagjai kielemezhesék hitüket, hitelveiket, értékeiket és tetteiket. Fontos, hogy elég idő legyen erre a gyakorlatra! Közben kérjük Isten bölcsességét és vezetését!

Tevékenység: A következő héten fogjunk egy üres lapot, és rajzoljunk rá egy négy oszlopból álló táblázatot. Az oszlopok tetejére írjuk fel egymás mellé ezt a négy szót: HITELVEK / ÉRTÉKEK / SZEREPEK / TETTEK. Az első két oszlopba írjuk be legfőbb hitelveinket és mindazt, amit értéknek tartunk. A következő oszlopban soroljuk fel az életben betöltött szerepeinket. Például: hetednapos adventista, szombatiskolai osztály tagja/tanítója, férj/feleség, szülő, gondviselő, munkavállaló, nyugdíjas stb. Végül soroljuk fel a szerepeinkhez kapcsolódó tetteinket, és nézzük meg, összhangban vannak-e a hitelveinkkel és az általunk fontosnak tartott értékekkel! Életünk mely területén van szükség összehangolásra? Kérjük Isten bölcsességét (lásd Jak 1:5-6) és segítségét (Fil 4:13) a szükséges változtatáshoz!

ISTEN HANGJA JACQUES CASAIRE

Tizenévesként belemerültem a világi élvezetekbe. Barátaimmal bulikba jártam és ittam, de semmi nem elégített ki. Az élet értelmét kerestem, ám nem tudtam mi az, és hol találhatom meg. Amikor csak szűk baráti körben voltunk, gyakran esett szó vallási témákról. Az egyik fiú, Félix, sokat beszélt Istenről. Akkor még nem tudtam, de a családja adventista volt. Habár ő maga már nem járt gyülekezetbe, a gyerekkorában tanultak nagy hatást tettek ránk is.

Gyakran mesélt nekünk történeteket - állítása szerint a Bibliából. Mivel még sosem hallottam ilyesmit, azt hittem, csak mesél. Félix hozott nekem egy Bibliát, hogy én magam is elolvashassam a történeteket. Találtam néhány próféciát is. Semmit nem értettem belőlük, mire Félix azt mondta, hogy ő elmagyarázza, de ima nélkül nem fogom megérteni. Ez először ostobaságnak tűnt, mégis kipróbáltam. Igaza volt!

Később megtudtam a Bibliából, hogy a testünk a Szentlélek temploma, és nem szabad tisztátalan szokásokkal szennyeznünk. Beszéltem Félixnek a döntésemről, hogy nem fogok diszkóba és bulikba járni, leszokom a dohányról, az ivásról, sőt, a tisztátalan hús fogyasztásáról is. Erre azt javasolta, hogy járjak az adventista gyülekezetbe. Egy szombat reggel csörgött a telefon. Félix gyülekezet helyett inkább munkába ment, de a motorjával balesetet szenvedett. A kórházba siettem, ahol megtudtam, hogy átvitték egy másik kórházba. Ima után úgy éreztem, mégis inkább a gyülekezet felé kell vennem az irányt, és boldog vagyok, hogy így döntöttem.

Elkezdtem rendszeresen járni a gyülekezetbe. Félix csak egyszer jött el velem, aztán soha többé. Még mindig drogozik, iszik, nem érdekli Isten törvénye. Azóta a testvéreim is döntöttek Jézus mellett, de a szüleim ellenálltak. Később mégis megengedték, hogy a házuk teraszán előadást tartssunk, és miután végighallgattak egy evangelizációs sorozatot, ők is a keresztség mellett döntöttek. Álmodni sem mertem arról, hogy négy éven belül az egész családom csatlakozik az adventista egyházhoz és együtt fogjuk szolgálni Istent! Dicsőség az Úr nevének!

Jacques Cesaire népevangélista, Morne-Pitault, Martinique szigete

Hitünk tökéletesítése

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zsidók 12:2

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: 1) Jézus a hitünk bevégzője. 2) A próbák eszközök, amelyek erősítik és megtisztítják hitünket. 3) A bölcsesség inkább az életünket, mint a tudásunkat jelöli.

Érezni: Érezzünk örömet és elégedettséget, mert bízunk Istenben, elfogadjuk a bölcsességét és fejlődünk a keresztyény életben az érett felnőtt kor eléréséig!

Cselekedni: Határozzuk el, hogy Jézusra nézünk, a mulandó helyett az örök valóságra!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Hogyan tökéletesíti Jézus a hitünket?

- A** Mi a hit? Hogyan építik és erősítik a próbák a hitünket? Miért mondja az apostol, hogy örömmel tartjuk a próbákat? Hogyan lehetséges ez?
- B** Hogyan kapcsolódik egymáshoz a hit, a bölcsesség és a lelki érettség? Hogyan juthatunk el ezekhez az értékes tulajdonságokhoz?
- C** Miért fontos a pénzhez való viszonyulásunk, akár szegények, akár gazdagok vagyunk? Milyen veszélyeket rejt a földi értelemben vett gazdagság?

II. A valódi, tartós öröm tapasztalata

- A** Miként járul hozzá a valódi, tartós örömhöz a bölcsesség és a lelki érettség?
- B** Milyen érzés tudni, hogy rendben van a kapcsolatunk Istennel?

III. Az örök valóságra összpontosítani

- A** Könnyebb-e abban hinni, ami érzékeinkkel felfogható? Ha igen, miért, ha nem, miért nem?
- B** Konkrétan hogyan tudunk Isten örök valóságára összpontosítani ahelyett, hogy a földi, mulandó öröm és bánat kötné le a figyelmünket?

Összefoglalás: Jakab bemutatja Jézust mint hitünk bevégzőjét, és kifejti, miként használja fel Isten a próbákat hitünk erősítésére és megtisztítására. A megpróbáltatás türelemre és kitartásra tanít, általa bölcsességet nyerünk és lelki érettségre jutunk. Jakab azt is hangsúlyozza, hogy a valódi bölcsesség jó cselekedetekben és alázatban jut kifejezésre. Emlékeztet továbbá arra, hogy a kétely bizonytalansághoz vezet, a hitet pedig gyakorolni kell ahhoz, hogy élő és növekvő maradjon. Végül pedig arra figyelmeztet az apostol, hogy ne legyünk a földi gazdagság rabjai, inkább legyünk nagylelkűek, kedvesek.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Ha folyamatosan Jézusra nézünk, a próbákat eszköznek tekintjük hitünk erősítésére és tisztítására.

Tanítók részére: Egyesek talán kényelmetlenül érzik magukat a tökéletes vagy tökéletesség szavak hallatán, hiszen senki sem „tökéletes”, csak Jézus, igaz? Milyen jó tudni, hogy Jézus a hitünk szerzője és beteljesítője (lásd Zsid 12:2, új prot. ford.)! Összpontosítsunk az osztályban erre az ígéretre és a gyakorlati következményire! Mit jelent az, hogy valakinek tökéletes hite van (más fordítások szerint beteljesült, teljes)? Hogyan érhető ez el?

Nyitó tevékenység/beszélgetés: David és Nancy Guthrie boldog házasságban élt, nem különböztek más szülőktől, akik felhőtlen örömmel várják gyermekük születését. Amikor azonban a kis Hope megszületett, hamar észlelték, hogy valami nagyon nincs rendben. A pici nem tudott szopni és dongalába volt. A vizsgálatok kimutatták, hogy Zellweger-szindrómája van, egy olyan betegség, ami „tönkreteszi a létfontosságú peroxiszómakat, a sejtekben található sejtservecskéket. A Zellweger-kóros újszülötteknek súlyos agykárosodása lesz, gyakran vakok és süketek, és képtelenek szájon át táplálkozni” (David Van Biema cikke alapján, amely a *Time* magazin 2001. július 16-i számában jelent meg, „Amikor Isten elrejtí arcát” címmel).

Mivel a Zellweger-szindrómára akkoriban nem ismertek kezelést, illetve gyógymódot, a kis Hope mindössze 199 napig élt. Annak esélye, hogy

valaki genetikailag hajlamos a Zellweger-szindrómára, 1 a 160-hoz, de David és Nancy megtudták, hogy mindketten azok. A cikk szerint annak esélye, hogy két ilyen ember találkozzon és gyermekük legyen, akiben ki is alakul a betegség, 1 a 100 000-hez. A Hope-pal átélt, szívfájdító tapasztalatok után David úgy döntött, vazektómia műtétnek veti alá magát. Annak esélye, hogy egy asszony teherbe essen, miután a férje átesett egy ilyen eljáráson, mindössze 1 a 2000-hez. Másfél évvel később Nancy újra kisbabát várt. A méhlepény vizsgálata kimutatta a szörnyű tényt, hogy a második babának is Zellweger-szindrómája van. Meg sem éri majd első születésnapját, Hope mellé kerül a sírba. „Ha Isten megengedi, hogy ilyen súlyos szenvedést éljek át, azt hiszem, komoly dolgokat akar ezzel általam megtenni, ha csak a szívemben is” - vallotta Nancy.

Jóbra gondolva Nancy ezt mondta: „áldást kapott a megtöretésben, mert rendületlenül kereste Istent. Új, bensőségebb kapcsolatba került Istennel, amire a bánat és a szenvedés nélkül soha nem találhatott volna rá.”

„A legsötétebb napokban természetfeletti erőt és békességet kaptunk. Isten rejtett céljait sokszor nem látjuk. Azt azonban elhatározhatjuk, hogy hűségesek leszünk, és folyamatosan felé tartunk a sötétségben is” (David Van Biema már fentebb idézett írásából).

Elmélkedjünk: A fenti történetben Nancy a következőt állítja: Jób „új, sokkal bensőségebb kapcsolatra tett szert Istennel, amelyet bánat és szenvedés nélkül soha senki sem érhet el”. Mit gondolunk erről? Vajon mégis lehetséges erős, bensőséges kapcsolatot kialakítani Istennel anélkül, hogy valaha is fájdalmat és bánatot élnénk át? Ha igen, miért, ha nem, miért nem?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Az adventisták számára különösen sokat mond az, ahogyan Jakab összekapcsolja a bölcsességet a próbákkal és a küzdelmekkel, amelyekkel Isten népe a végidőben fog szembenézni. Az ilyen bölcsesség „az igaz maradék jelenlegi lelki ajándéka, aminek segítségével ellen tud állni a kor próbáinak és el tudja viselni azokat” (Peter H. Davis: *The Epistle of James: A Commentary on the Greek Text*. Grand Rapids, Mich., 1982, Eerdmans. 71-72. o.). Az ilyen jellegű bölcsességet hitből kapjuk, Isten ajándékeként. Kiállja a próbákat, és ha hittel,

Isten Igéjét tanulmányozva kérjük, akkor el is nyerjük (Mk 11:24). Beszéljünk az osztály tagjainak arról, hogy a *Jakab levelében* megfogalmazott gondolatok mennyire összecsengnek a maradék népről szóló leírással Jel 14:12 versében! A szakasz azok békés kitartásáról szól, akikben megvan Jézus hite és várják, hogy Uruk eljőjön a felhőkben (Jel 14:14-16). Hangsúlyozzuk, hogy Jézus a hitünk bevégezője! A próbák és egyéb hitépítő tapasztalatok segítségével bölcsességet tanulunk, és a mulandó helyett az örökkévaló dolgokra összpontosítunk.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A bizonyosságok nagy fellege

(Tekintsük át A zsidókhöz írt levél 11. fejezetét az osztályban!)

Ábel élete árán is követte Isten utasításait arra vonatkozóan, hogy milyen áldozatot vigyen Istennek tisztelete jeléül. Énók annyira szoros közösségben élt Istennel, hogy halált nem látott, hanem elragadtatott. Noé látszólag teljesen egyedül állt a pusztulásra ítélt világgal szemben. Ábrahám elhagyta otthonát és szülőföldjét egy „jobb hazáért”, amit Isten ígért neki. Sára hitte, hogy Isten betartja ígéretét és fiút szülhet, habár ez fizikailag már lehetetlen volt. Ők a fejezetben említett többi hithőssel együtt Isten szavába, ígéreteibe vetették hitüket, még ha talán nem is értettek mindent egészen, és néhányan meg sem érték a beteljesedést. E hősök közül sokakat „hűséges maradéknak” nevezhetünk, hiszen szinte egyedül álltak meg olyan időszakokban, amikor a nagy többség másként gondolkodott. Énók például olyan korban élt, amikor mindenütt a gonoszság uralkodott, mégis „makulátlanul őrizte magát korának bűneitől. Hozzá hasonlóan mi is lehetünk tiszták és romlatlanok” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. [Bizonyágtételek.]. 2. köt. 122. o.).

Elmélkedjünk: A zsidókhöz írt levél 11. fejezetében felsoroltak közül melyik bibliai hős a legfőbb hitpélda számunkra? Miért?

Hogyan írnanék le a valódi és a hamis hit közötti különbséget? Gondoljunk Zsid 11:3, 6 versére, valamint a következő idézetre: „A hit igényli Isten ígéreteit és megtermi az engedelmesség gyümölcseit. Az önteltség is igényli Isten ígéreteit, de úgy használja fel azokat, ahogyan Sátán tette - mentséggként a törvényszegésre... Az nem valódi hit, ami a menny ajándékait igényli anélkül, hogy a kegyelem elnyeréséhez szükséges feltételekhez alkalmazkodna. A valódi hit alapját a Szentírás ígére-

tei és rendelkezései képezik” (Ellen G. White: *Gospel Workers*. [Az evangélium szolgálói.] 260. o.).

„A bizonyságoknak ily nagy fellege” milyen konkrét tettekre indít bennünket ma (lásd Zsid 11:13-16, 12:1)?

II. Kezdetől fogva mindvégig Jézusra tekinteni

(Tekintsük át Zsid 12:1-4 verseit az osztályban!)

Jézust a hit szerzőjének és beteljesítőjének nevezi a Biblia (Zsid 12:2, új prot. ford.). A hit ajándék, ami magyarázza, miért Jézus a szerzője. A „szerző” szó görög megfelelője az *archēgos*, amit az Újszövetség csakis Jézus személyével kapcsolatban használ. Ő „az élet fejedelme” (ApCsel 3:15) és „az üdvösség fejedelme” (Zsid 2:10). A *zsidókhöz írt levélben az archēgos* szó konkrétan arra utal, hogy Jézus nyitja meg a hívők számára az üdvösség útját, amin járhatnak. A hit úgy születik, hogy meghalljuk az Ő szavát (Róm 10:17) és üdvösséget találunk benne. Jézus a hitünk bevégzője, beteljesítője is, mert egyedül Ő tud erőt adni az engedelmességhez, Ő tud megtanítani legyőzni a kísértést, aki magára vette emberi természetünket, megkísértetett hozzánk hasonlóan és sohasem vétkezett.

Hitünk növekszik, ha tanulmányozzuk Jézus életét, és komolyan elgondolkodunk azon, hogyan viszonyult másokhoz, különösen azokhoz, akik ellene lázadtak. Jézus „...még gondolatban sem hajlott a kísértésre. Ez történhet velünk is... Amíg hit által egyek vagyunk vele, a bűn nem uralkodhat rajtunk. Isten megfogja kezünket, és segít, hogy megragadjuk Krisztus istenségét, és tökéletes jellemet öltünk magunkra” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2003, Advent Kiadó. 94. o.).

Elmélkedjünk:

- ✦ Miért mondja a Biblia a Jézus második visszajövele előtt élő, hűséges, maradék népről, hogy megtartják Isten parancsolatait és „a Jézus hitét” (Jel 14:12)? Hogyan kapcsolódik össze e két tulajdonság?
- ✦ Mennyi párhuzamot tudunk felfedezni Énók és azok élete között, akik Jézus eljövetelére várnak (lásd Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. 58-61. o.)?
- ✦ Olvassuk el Jak 1:2-4 verseit Jel 14:12 fényében! Mi az összefüggés a kísértésnek való ellenállás, a próbák türelmes elviselése és a jellemfejlődés között?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Ez a tanulmány világosan mutatja a hit útját: ha Jézusra összpontosítunk, akkor könnyebben figyelünk az örök valóságra, mint a mulandó földi élet dolgaira, ez pedig segít türelemmel elviselni a hitünket erősítő és megtisztító próbákat. A mennyből származó türelem és hit, amit Jak 1:3-4 versei olyan szemléletesen ábrázolnak, ugyanaz a két tulajdonság, amiről Jel 14:12 ír: *„Itt van a szenteknek békességes túrése, itt akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!”* Hogyan segít ez teljes örömmel tartani, amikor különféle próbák és kísértések érnek?

Gyakorlati kérdések:

A Biblia tanácsa így hangzik: *„Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel”* (Kol 3:2). Egy író a következőt mondta erről: *„Az általános véleménnyel ellentétben mennyei gondolkodásúnak lenni azt jelenti, hogy itt a földön még jobbak és hasznosabbak vagyunk”* (Keith Krell írása a bible.org honlapon. *„Mennyei gondolkodás és földi kiválóság”*). Forrás: <https://bible.org/seriespage/heavenly-minded-and-earthly-good-1-corinthians-318-45>

Tegyük fel a következő kérdéseket:

- 1) Mit jelent az örök valóságra összpontosítani vagy a mennyei dolgokra figyelni? Egészen konkrétan hogyan tudjuk ezt megtenni, amíg itt élünk a földön?
- 2) Mit jelent az örök valóság, és miért kell arra összpontosítanunk?
- 3) A hit ajándék. Hogyan fogadhatjuk el, hogy a miénk legyen (lásd Róm 10:17)?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy vegyenek részt az alábbi tevékenységek közül egyben vagy akár mindegyikben!

- 1) Énekeljünk el egy éneket, ami erőt és bátorságot adott életünk egy nehéz szakaszában, vagy írjuk le a szövegét és díszítsük is ki a lapot, mint egy ajándékot!
- 2) Hozzunk egy fotót egy olyan az időszakból, amikor Isten különösen közel volt hozzánk! Mutassuk meg valakinek, és mondjuk el a tapasztalatunkat, hogy bátorításul szolgáljon!
- 3) Séta közben figyeljük meg, hogyan teremt szépséget Isten még a legkevésbé sem ideális körülmények között is!

HEIDY REMÉNYE - 1. RÉSZ

JUAN CAICEDO SOLIS

Amikor a 13 éves Heidy Moreno és unokatestvére, Mirella lázadni kezdtek az otthoni szabályok ellen, Heidy édesanyja úgy döntött, idejekorán megoldja a problémát. Elvitte Heidyt egy spiritiszta médiumhoz, aki boszorkány volt.

A boszorkány azt állította, hogy Heidyben rossz szellem lakik. „Egy aranytollat látok a fejed fölött” - mondta a lánynak. „A benned lakozó szellemnek nagy a hatalma.” Ezután elvégzett egy szertartást, hogy kiűzze belőle a lázadás szellemét. A lány hirtelen úgy érezte, mintha a teste nem az övé lenne. Szédülni kezdett, majd összeesett.

Hazatérésük után otthon is furcsán viselkedett. Úgy mászott a földön, akár egy kígyó, és különös hangokat hallatott. A hangok nagy gazdagságot ígértek, ugyanakkor fenyegették a rokonokat. Láthatatlan kezek érintették a családtagokat, rongálni kezdték a bútorokat és lyukakat vájtak a falba.

Ezek a megnyilvánulások teljesen váratlanul történtek, és mivel a család szerette volna megkapni a démonok által ígért gazdagságot, nem akarták magukra haragítani őket. Egy napon a gonosz lelkek Mirellán keresztül is megszólaltak. Gyakran gyötörték a két lány testét, kényszerítve őket, hogy szinte tömjék magukba az ételt. Amikor aztán elhagyták a testüket, a lányok újra farkaséhesek lettek.

Rettegéssel teli hónapok múlva Heidy családja úgy döntött, elköltöznék Cali városából, hátha így megszabadulnak a gonosz lelkektől. A démonok dühükben véresre verték Heidyt és Mirellát. Akkora erőt adtak a lányoknak, hogy négy férfi sem tudta lefogni őket. A rémült rokonok ezután úgy határoztak, hogy keresztényektől kérnek segítséget. Egyik gyülekezetből a másikba mentek, de sehol nem találtak szabadulást. Végül elmentek az adventista gyülekezetbe, habár a szellemek megfenyegették Heidyt, hogy szörnyűség történik, ha oda lép. Heidyt erős férfiak vitték be, és amikor az ajtón belül került, hirtelen békességet érzett. „Isten megszabadított engem!” - gondolta magában. Heidy teljes szívvel dicsőítette az Urat.

Folytatjuk

Kitartás a kísértésben

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 1:21-22*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: 1) Senki nem reménytelen Isten szemében! 2) Hogyan használja Isten kardként az Igét (Ef 6:17), hogy megmutassa a „menekülési útvonalat” (1Kor 10:13) a bűnből?

Érezni: Értékeljük és mélyítsük el szeretetünket Isten és Igéje iránt!

Cselekedni: Határozzuk el, hogy a mindennapjaink része lesz Isten Igéje! Olvassuk, kívülről megtanulunk belőle részeket, és a gyakorlatban is használjuk a kísértések legyőzésére.

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Páratlan reményt és erőt ajánl fel számunkra Jézus!

- A** Mi a különbség aközött, hogy a bűn ural bennünket, és aközött, hogy Krisztus és az Ő igazsága tölti be az életünket?
- B** Mit jelent „a Lélek kardja”, és hogyan használhatjuk jól a kísértés elleni küzdelemben?

II. Erősítsük Isten Igéje iránti szeretetünket!

- A** Miért könnyebb sokak számára egy órát tévézésessel vagy internetezésével tölteni, mint a Biblia olvasásával?
- B** Hogyan mélyíthetjük el az Isten Igéje iránti szeretetet saját szívünkben és másokéban?

III. Élezzük meg a Lélek kardját!

- A** A kísértések gyakran gyorsan és váratlanul törnek ránk. Hogyan lehetünk készen arra, hogy az adott pillanatban visszaverjük azokat?
- B** Milyen előnyök származnak abból, ha naponta minőségi időt töltünk Istennel és az Igével?

Összefoglalás: Isten minden szükségeset biztosít ahhoz, hogy ki tudjunk szabadulni a bűn rabságából. A „Lélek kardja” a leghatékonyabb

eszköz, amit ad, és ez nem más, mint az Ige. Urunk bátorít: tartsuk élesen ezt a kardot, és rejtjük szavait a szívünkbe, hogy ne vétkezzünk ellene (Zsolt 119:11).

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Senki nem olyan gonosz, hogy reménytelen volna Isten szemében. A világosság Atyja hatalmasabb, mint a mi bűnre való hajlamunk, és általa, valamint *szívünkbe plántált* Igéje által győzelmet arathatunk!

Tanítók részére: Sok ember érzi reménytelennek, erőtlennek magát, játékszernek az élet kegyetlen játékában. Még a keresztények is kétségbeesnek, amikor úgy érzik, hogy lelki életük megakadt, és vesztenek a kísértések magas hullámai közt. Jó hír, hogy Istenünk nem hagy áldozatként a bűn tengerébe fulladni. Mentőövet biztosít mindenki számára, aki hajlandó igénybe venni azt. E tanulmány átvétele során törekedjünk arra, hogy az osztály tagjait lelkesítsük: igényeljék életükben Isten ígéreteinek erejét és hatalmát! Bátorítsuk őket, hogy szívükbe rejtsek az ígéreteket, és így győzhessenek a rájuk zúduló kísértésekkel szemben!

Nyitó tevékenység: Egy ötcentest egy bibliaszövegért – ezt a megállapodást kötötte a kis Barryval és bátyjával az édesanyjuk. Minden megtanult bibliaszöveggel öt centtel közelebb kerültek ahhoz, hogy az övék lehessen egy nagy Snickers, a kedvenc karamellás csokoládéjuk. Hogy gyorsabban elérhessék a célt, a fiúk átlapozták a Bibliájukat, kikeresték a legrövidebb szövegeket, és azokat tanulták meg kívülről. Ám idővel a bibliaszövegek megtanulása már nem csak a csokiszerezés egy módja volt számukra. „Amikor 13 éves voltam – emlékszik vissza Barry –, egy nap Péld 1:10 versét tanultam meg. *'Fiam, ha a bűnösök el akarnak csábítani téged: ne fogadd beszédüket.'* Aznap két szomszéd fiú megpróbált rávenni, hogy segítsék nekik megleckézteni valakit. Éreztem a megtanult ige hatalmát a szívemben, és nemet mondtam nekik. Nem voltam hajlandó velük menni. Sajnos nemcsak megleckéztettek, hanem meg is öltek valakit. A szörnyű esetről már aznap este beszámoltak a lapok. Tettükért életfogytiglanra ítélte őket a bíróság. Az egyik fiú, aki engem is hívott, így védekezett: 'Nem

én tettem, hanem a társam!’ Ez azonban nem hatotta meg a bíróságot, mindkettőjüket életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélték. Ha velük megyek, és magamban csak a bibliaszöveget ismételve ott állok, akkor is ugyanazt a büntetést kaptam volna” (Idézet Barry Black prédikációjából, amit az USA szenátusa előtt tartott. Arcadia Kust, a *Chicago Sun-Times* kiadványában. *The Doings Weekly*. 2012. július 23.).

Megérezte az Ige erejét, és elhatározta, hogy igénybe veszi és követi azt, így Barry nem került egy életre rács mögé, hanem ő lett az Egyesült Államok Szenátusának 62. lelkésze.

Elmélkedjünk: Képzeld el, mi történt volna, ha Barry Black aznap nem tanulja meg a bibliaszöveget, vagy nem veszi komolyan az üzenetét, amikor a fiúk hívták, hogy segítsen „megleckézteni valakit”! Mennyire vett volna más irányt az élete? Volt-e hasonló esetünk, amikor pontosan az az igevers segített rajtunk, amit aznap olvastunk/megtanultunk?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Ezen a héten a tanulmányunk azt hangsúlyozza, milyen nagy a bűn ereje bennünk, mégis lehetséges ellenállni.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A bűn feletti győzelem kulcsa

(Tekintsük át Jak 1:13-16 verseit az osztályban!)

Jak 1:14-15 versében arról olvashatunk, hogy a gonosz kísértésbe akar vinni, a vágyak dédelgetése bűnbe vezet, a folyamatos bűnelkövetés pedig halált nemz. Testi természetünk arra vágyik, hogy nyugodtan vétkezzen, de valahogy mégis üdvösséget nyerjen. Isten azonban így szól: „Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?” (Jer 17:9); egy másik helyen pedig: „Ne tévelyegjetelek...!” (Jak 1:16). Szerencsére a 17-18. versben Jakab jó hírekkel folytatja a sötéten árnyalt képet, a legcsodálatosabb ajándékról ír, mégpedig arról, hogy az igazság Igéje által újjászületés megy végbe bennünk. Miként az első teremtés is Isten szava által történt (Zsolt 33:6, 9), az újjászületés is ugyanígy lehetséges (vö. Róm 10:17; 2Kor 4:6). Az ihletett Ige (szó szerint „Istentől lehel szó” 2Tim 3:16-ban) különösen képes arra, hogy lelki életet leheljen azok szívébe, akik készségesen elfogadják az ajándékot. A Biblia Isten kinyilatkoztatott **igazsága**. Jézus ezt mondta: „Szenteld meg őket a te igaz-

ságoddal: *A te igéd igazság*” (Jn 17:17). Sátán rövidzárlatot akar okozni a mennyel való kapcsolatunkban úgy, hogy kételyt csempész szívünkbe a Biblia iránt, vagy rávesz, hogy túlbonyolítsuk az Ige üzenetét. Ezt tette Évával is az Édenben (lásd 1Móz 3:1-5).

Elmélkedjünk: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy saját életükre gondolva tegyék fel a következő kérdést: „Kísértéssel küzdve mikor érezted magad gyengének, illetve erősnek? Mi okozta a különbséget?”

Gyakorlati kérdés: **Mennyi időt töltünk Isten Igéjének tanulmányozásával, és mennyit tévénézéssel vagy internetezéssel? A viszonylagos egyensúly hogyan befolyásolja a kísértésekkel szembeni ellenállásunkat?**

„Egyedül Krisztus tud hatékonyan közbenjárni érdekünkben. Ő képes elhallgattatni a vádolót érveivel, amelyek nem a miénken, hanem az Ő érdemein alapulnak... Egyetlen bűnt sem tűrhet meg magában az, aki fehérben akar járni Krisztussal. A szennyes ruhát levetve fel kell öltönnünk Krisztus igazságának hófehér ruháját. Bűnbánat és hit által képesé válunk Isten minden parancsának engedelmeskedni, és tisztának találtatunk Őelőtte” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. [Bizonyságtételek.] 5. köt. 472. o.).

Megbeszélendő kérdések:

- 1) Mit jelent a fenti idézetben „Krisztus igazságának fehér ruhája”?
- 2) E gondolatoknak és Mt 24:14 üzenetének fényében miért olyan fontos az *életünk bizonyságtétele* az evangélium művének befejezésében?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: **Önmagunkban teljesen tehetetlenek vagyunk a bűnnel és a kísértésekkel szemben, amelyek naponta leselkednek ránk. Dicsőség legyen az Úrnak, hogy nem állunk egyedül a küzdelemben! Isten felfegyverzett a Lélek kardjával, amely az Istennek beszéde (Ef 6:17). Hangsúlyozzuk, hogy mennyire fontos ezt a tanulmányt a gyakorlatban alkalmazni!**

Tevékenység: A kísértés legtöbbször nem díszes meghívóként érkezik, hanem minden előzetes jelzés nélkül, hirtelen bukkan fel, és nem hagy

időt arra, hogy jól átgondoltan válaszoljunk. Ezért lehet nagyon hatékony eszköz, ha kívülről tudunk igeverseket, mert azonnal eszünkbe jut a válasz, és vissza tudjuk verni a kísértést. *„Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened”* (Zsolt 119:11).

Egyesek könnyedén megtanulják kívülről a bibliaszövegeket, másoknak ez nehezebben megy. Akár könnyen, akár nehezen tanulunk, segítségünkre lehet egy nagyszerű honlap, a www.scripturetyper.com. Angolul tudók számára ez az ingyenes oldal sok segítséget ad a bibliaszövegek memorizálásához. Csatlakozni lehet az érdeklődésünknek megfelelő csoportokhoz, mert világszerte az emberek rendszeresen tanulják a bibliaszövegeket. Az oldal ingyenes alkalmazásai megtalálhatók a Twitteren és a Facebookon is.

Ha nem tudunk angolul, nincs számítógépünk vagy internet-hozzáférésünk, akkor is alkalmazhatjuk azokat az elveket, amelyekre a Scripture Typer program épít. Írjuk ki magunknak a bibliaszöveget, amit meg akarunk tanulni, akár tanulókártyára, akár egy papírlapra. Minél gyakrabban írjuk le a szöveget vagy mondjuk el hangosan, annál könnyebben megtanuljuk. Egész fejezeteket vagy könyveket is megtanulhatunk így fejből.

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Íme egy lehetőség, amikor az osztály tagjai bizonyíthatják találegonyságukat. Az ötletek száma gyakorlatilag végtelen. Lehet használni modern grafikával ellátott számítógépes programokat, de kézzel készített jegyzetöböket is. Fiatalok és idősebbek együtt végezhetik a tevékenységet a családban és a gyülekezetben egyaránt. Bátorítsuk az osztály tagjait, hogy ne csak maguknak készítsenek könyvet, hanem valaki másnak is, ajándékként!

Tevékenység: Állítsunk össze egy könyvecskét azokból az igeversekből, amelyek különösen sokat jelentenek számunkra a kísértések idején! Legyünk találegonyak, készítsük nagyon szépre, képekkel, fotókkal, illusztrációkkal! A saját magadnak készített könyvön kívül készíthetsz másnak is ígretgyűjteményt, akiről tudod, hogy jelenleg sok küzdelme van! Add át neki különleges ajándékként!

HEIDY REMÉNYE - 2. RÉSZ

JUAN CAICEDO SOLIS

Heidy tudta, hogy Mirellát is csak Jézus szabadíthatja meg a gonosz hatalmából. Kérte, hogy menjen el ő is a gyülekezetbe. A lány démonjai azonban addig küzdöttek, amíg Mirella össze nem esett. Amikor a családtagok megpróbálták bevinni a magatehetetlen lányt a gyülekezetbe, iszonyú erő lökte vissza őket. A hívők bent imádkoztak, a diakónusok pedig próbálták behúzni őket az ajtón. Amikor végre sikerült, a lányt a lelkész irodájába vitték. A lelkész kijelentette, hogy neki nincs hatalma a gonosz ellen, de segítségül hívja Krisztus Jézust, az Urat, aki már győzött felette. Kérte a családtagokat, vallják meg bűneiket és hívják segítségül Istent. Majd letérdelt Mirella mellé, imádkozott, és parancsoló hangon kijelentette: „Az angylasereggel és a győztes Krisztussal mellettem, az Úr Jézus Krisztus nevében parancsolom neked, Sátán, hogy menj ki belőle!”

Mirella erre hangosat sikoltott, és beszélni kezdett, de a lelkész megismételte a parancsot: „Az Úr Jézus nevében, menj ki belőle!” A lány elcsendesedett, majd lassan kinyitotta a szemét, felállt, odaszaladt a család egyik tagjához és rémülten a nyakába kapaszkodott. Heidy átölelte: „Most már biztonságban vagy – mondta neki. – Krisztus megszabadított Sátán karmai közül!”

A lányok ujjongtak a boldogságtól, és elkezdtek készülni a keresztségre. A keresztség előtti napon azonban Mirellából újra beszélni kezdett egy démon. „Gyűlölöm Juan lelkészt! Holnap arra fog kényszeríteni, hogy elhagyjam ezt a testet, de nincs hová mennem! Megölöm Heidyt és Mirellát még a keresztség előtt!”

Arra kényszerítette Mirellát, hogy kést ragadjon, és felvágja az ereit. Néhányan odaugrottak, hogy kicsavarják a lány kezéből a kést, a többiek pedig imádkoztak Jézus nevében. A gonosz ismét távozott.

Másnap a keresztségen Mirella elmondta: olyan erővel tartották fogva a szellemek, hogy nem tudott szabadulni, de a Jézus nevében mondott imák hatására egy sokkal erősebb kéz megtörte Sátán szorítását, így kiszabadult. Jézus karja erősebb, mint a démonoké! „Soha ne bűjjetek ki Jézus oltalma alól! – figyelmeztette a hallgatókat. – Jézus az egyetlen, aki megszabadíthat Sátán kötelékeiből!”

Heidy Moreno a kolumbiai Caliban él, a történetek idején még általános iskolás volt. Juan Caicedo Solis körzeti lelkészként szolgál Caliban.

Lenni és tenni

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 1:25*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: 1) A kísértés gyökere saját vágyainkban és kívánságainkban van!
2) Isten útjai mindig jobbak, mint saját természetes énünké!
3) Valljuk be, hogy önmagunktól lehetetlen ellenállni a kísértésnek, de Istennel minden lehetséges!

Érezni: Tapasztaljuk a kísértés legyőzésében Isten erejét, amit Szentlelke és a Biblia által biztosít!

Cselekedni: Döntsük el, hogy bűnös ömberünket magunk mögött hagyva új teremtéssé leszünk Krisztusban!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Ismerjük fel a valódi problémát!

- A** Kísértésbe hoznak-e olyan dolgok, amelyek igazán nem vonzanak? Ha igen, miért, ha nem, miért nem?
- B** Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy jobb Isten kinyilatkoztatott akaratát követni, mint saját vágyainkat?

II. Amikor engedünk a bűn uralmának

- A** Akkor engedünk-e könnyebben a kísértésnek, amikor egyedül vagyunk, vagy ha valaki mással? Miért?
- B** Próbáljuk megfogalmazni, hogyan éreztük magunkat, miután győztünk egy olyan kísértésben, amiben korábban elbuktunk?

III. Vessük el az ót, öltük magunkra az újat!

- A** Van-e az ismerőseid között valaki, aki pozitív változást tapasztalt lelki életében? Hogyan ment végbe ez a változás? Mi volt más a múltban?
- B** Hogyan vethetjük el a régi szokásainkat és lehetünk új teremtéssé Krisztusban? Mit tehetünk azért, hogy tartós változást érzünk el?

Összefoglalás: Akik elfogadták a megváltást Krisztus kegyelme által, azok Isten Igéjének cselekvői lesznek, mert bizalmukat teljesen a Megváltóba vetik. A kísértés gyökere mindig saját kívánságainkban és vágyainkban rejlik, de Isten Igéje hatékony fegyver a bűn ellen. Sátán igyekszik vonzóvá tenni számunkra a bűnt, de ha őszintén odaszánjuk magunkat Istennek, akkor elfogadjuk, hogy az Ő útjai a legjobbak, és új teremtéssé leszünk benne.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Aki Krisztus kegyelme által elfogadja a megváltást, az Isten szavának cselekvője lesz, mert bizalmát teljesen a Megváltóba veti.

Tanítók részére: Ezen a héten azt a témát fogjuk tanulmányozni, hogy miért Isten útjai a legjobbak, és miért kapunk sok áldást, ha Igéje szerint cselekszünk. **Fontos, hangsúlyozandó tények:** 1) a kísértés saját vágyainkból és kívánságainkból ered, és 2) önerőnkől lehetetlen ellenállni a kísértésnek, de Istennel minden lehetséges!

Nyitó tevékenység: 2012. július 22. nagy nap volt Alicia Trott számára. A 28 éves professzor a Southern Maine Egyetem beteggondozói tanszékén tanít. Hosszú hónapok, évek óta készült a híres Placid-tavi Ironman Próbára. A hosszú távú triatlon versenyre az Egyesült Államok számos vidékéről érkeznek atléták, hogy összemérjék gyorsaságukat és teherbírástukat a 3,8 km-es úszásban a Mirror-tó jéghideg vizében, a 180 km-es kerékpározásban az Adirondack-hegység serpentinútjain, és végül a 42 km-es futásban a hegyi utakon és a tó körül.

Alicia reggel 7 órakor lépett be a Mirror-tó vizébe. A többi atlétával együtt abban a reményben indultak a versenyen, hogy kvalifikálhatják magukat a hawaii-szigeti Konán megrendezendő triatlon világbajnokság 50. helyének egyikére. „Legyen ez életed legjobb napja!” - harsogta a hangszóró, majd eldőrdült a startlövés, és ekkor a több mint 3 000 induló karcsapásaitól habzott fel a tó vize. Alicia 11 óra 47 perc 28 másodperces idővel ért célba. Ezzel korosztályában harmadikként jutott be a konai világbajnokságra! A családtagok és barátok kitörő örömmel élje-

nezték Alicia győzelmét és bejutását a világversenyre. „És mikor lesz a verseny Konán?” - tette fel valaki a kérdést. „Október 13-án.” Alicia erős szíve kihagyott egy ütemet. 2012. október 13. szombatra esett. Hallgatott, de eldöntötte, mit fog tenni. Nem megy el a versenyre.

Elmélkedjünk: Kegyelem által kapjuk a megváltást, tehát kérdés lehetett egyáltalán, hogy Alicia részt vegyen-e a versenyen? Ha igen, miért, ha nem, miért nem? Ebben a történetben mi az összefüggés a hit és a kegyelem között, ami arra ösztönöz, hogy az Ige cselekvői legyünk?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Ezékielt ékesszóló prófétaként ismerték, úgyannyira, hogy híre ment szerte a városban. Az emberek ezt mondták egymásnak: „Gyertek, hallgassátok meg az Úr szavát!” De volt egy probléma. Nem Ezékiellel, ő hűséges őrszem volt, aki figyelmeztette Izráelt a közelgő veszélyre, ha meg nem tér (Ez 33:1-11). A gond a néppel volt. Isten így fogalmazta meg a nép állapotát Ezékielnek: „*És imé, te olyan vagy nekik, mint valamely szerelmeskedő ének, szép hangú, s mint valamely jó hegedűs; csak hallják beszédidet, de nem cselekszik azokat*” (Ez 33:32). A próféta figyelmeztetése ellenére Jeruzsálem elbukott (21. vers). Az emberek meghallgatták az intó beszédeket, de nem cselekedtek aszerint. Az ő tapasztalatuk is bizonyítja, mennyire fontos *cselekedni* is Isten szavát, nem csak hallgatni. Jézus is sokszor figyelmeztetett, hogy ne csak hallgassuk, de cselekedjük is az Igét (Mt 7:21-27; Lk 8:21; Jn 13:17), és erre az Újszövetség más könyveiben is sok utalást találunk (1Jn 3:18).

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Látni és cselekedni

(Tekintsük át Jak 1:22 verseit az osztályban!)

Jak 1:21 elmondja, hogyan képes *megmenteni* bennünket a szívünkbe ültetett Ige. Nem mi mentjük meg önmagunkat, Isten munkálja azt bennünk, teremtő szava által. Pál egyetért ezzel (Róm 10:17; 2Kor 4:6). A Jak 1:22 versében leírt ellentétet az Ige hallgatása és cselekvése között Pál is említi Róm 2:13 versében: „*Mert nem azok igazak Isten előtt, akik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, akik a törvényt betöltik.*” A megigazulást ingyen kapjuk, hitünk alapján (Róm 3:26; 5:1), de a vizsgálati ítélet során lép érvénybe, és az örök élet és halhatatlanság

végző jutalma a hitből fakadó cselekedetek alapján lesz a miénk (Mt 16:27; 1Pt 1:17; Jel 20:12; 22:12). Az Ige tehát addig „képes” megmenteni, amíg engedjük, hogy hasson a szívünkben és életünkben. Miként Jakab is hangsúlyozza, a hit önmagában nem menthet meg. *Tevékeny* hitre van szükség, ami jó cselekedetekben nyilvánul meg. A cselekedetek által megnyilvánuló hit nem azért szükséges, hogy azáltal üdvözüljünk, hanem annak bizonyítására, hogy Isten bennünk munkálkodik. Így üdvözíthet, abban az értelemben, hogy végül megdicsőíthet bennünket eljövetelekor. „A mennybe nem lehet besodródni... Akik nem akarnak Isten munkatársai lenni a földön, azok nem fognak együttműködni vele a mennyben sem. Veszélyes dolog lenne bevinni őket oda” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 188. o.).

Elmélkedjünk: Az üdvösség minden tekintetben Isten műve, kezdettől a végig, amennyiben engedjük neki, hogy az Ő terveit valósítsa meg életünkben. Milyen értelemben mondhatjuk tehát, hogy a jellemfejlődés az Ő munkája és a mi munkánk is?

II. A szabadság törvénye

(Tekintsük át Jak 1:23-25 verseit az osztályban!)

A hetednapú adventistákat sokszor legalistának bélyegezték. Ma viszont az adventisták közül többen átesnek a ló túlsó oldalára, és ki sem merik ejteni a törvény szót, nehogy félreértsék őket. Hiszen lehet-e valami köze egymáshoz Isten törvényének és a szabadságnak? Mivel „*mindenki vétkezett*” (Róm 3:23, új prot. ford.), a törvény bűnösnek nyilvánít és szükségképpen elítél (Róm 3:19; Jak 2:9). Olyanok vagyunk, mint a halálraítelt rabok, akik a kivégzésükre várnak, miközben a törvény órként vigyáz rájuk – legalábbis Pál szerint (Gal 3:23). Mégis hogyan nevezheti Jakab a törvényt „*a szabadság törvényének*” (Jak 2:12)? Úgy, hogy a törvény rámutat: szükségünk van a Megváltóra. Amikor pedig hitre jutunk Krisztusban, akkor megigazulunk, és nem vagyunk többé a törvény kárhóztatása alatt (Gal 3:24). Csak addig vagyunk rabok, amíg vétkezünk. Jézus azonban megszabadít a kárhóztatás rettenetétől, „*a bűn és a halál törvényétől*” (Róm 8:1-2; Zsid 2:14-15).

Beszéljük meg:

- 1) A mi gyülekezetünkben melyik a nagyobb veszély, a legalizmus vagy az engedelmesség fogalmának felületes értelmezése és gyakorlása? Miért olyan nehéz megtalálni a helyes egyensúlyt?
- 2) Egy mondás szerint vannak, akik már annyira a mennyben élek, hogy semmi hasznuk nincs itt a földön. Előfordulhat-e az is, hogy keresztényként annyira „földiek” vagyunk, hogy Isten semmire sem tud használni bennünket?
- 3) A cselekvő hit magába foglalja azt, hogy fáradozunk mások üdvösségéért, őszinte szívvel adunk, amit csak tudunk, munkálkodunk a közösség javáért, és egyéb segítő tevékenységekben veszünk részt, attól függően, milyen ajándékokat kaptunk Krisztustól. Ennek fényében beszéljük meg, mennyire vesz részt a gyülekezet a tágabb közösség, a település életében! Hogyan tudnánk többet tenni most és az örökkévalóság szempontjából?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: **Hogyan válhatnánk olyanná, amilyenek Isten látni akar, hogy Igéjének ne csak hallgatói, de cselekvői is legyünk? Hogyan tesz képessé szavának cselekvésére az, ha hitünket teljesen Jézusba vetjük? A válasz lényege természetesen az újjászületés, vagyis az, hogy meghalunk énünknek és új teremttéssé leszünk Krisztusban. Ebben a gyakorlati részben vezessük rá az osztály tagjait ennek a fontos témakörnek a megértésére!**

Példa: *„Tudván azt, hogy a mi ömberünk övele megfeszítettett, hogy megerőtelenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek”* (Róm 6:6). Nicaraguában az emberek újjáébredésük olyan hagyományos ünnepet rendeznek, ami jól szemlélteti Pál mondanivalóját. Néhány nappal újév előtt öregembert formázó, kitömött bábuk jelennek meg az üzletek és a magánlakások körül, várva a nagy eseményt. A bábuk az őszentdőt jelképezik. Az újságpapírral, szalmával és más gyúlékony anyaggal kitömött alakokra férfiinget, nadrágot adnak. Legfelül pedig petárdák, röppentyűk és egyéb pirotechnikai „csodák” lapulnak. Az éjféli közeledtével ezek az „ömberök” világítják meg Nicaragua felett az eget, amint szerteszét robbanva köszöntik az újévet.

Gyakorlati kérdések:

Mit jelképez az „öember” Róm 6:6 versében, és hogyan feszítették meg Krisztusban? Milyen szempontot világít meg Pál mondanivalójából a fenti példa? Hogyan szabadulhatunk meg a bűn rabságából?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Az alábbi tevékenység segít átismételni az e heti tanulmány lényegét - alárendelni régi, bűnös énünket Istennek, aki képessé tehet arra, hogy ne csupán hallgatói, de *cselekvői* is legyünk Igéjének.

Tevékenység: Állítsunk össze egy listát - akár fejben, akár papíron - azokról a bűnökről, amelyekkel küzdünk és amelyeket szeretnénk száműzni az életünkéből. Ezután, ha papírra írtuk, vágjuk csíkokra a lapot, és olvassuk fel mindegyiket hangosan, kérve Istent, hogy távolítsa el ezeket az ártalmas bűnöket életünkéből! (Ha nem írtuk le, akkor szóban valljuk meg mindegyik bűnt Isten előtt!) Mondjuk el, hogy szeretnénk az Igének nemcsak hallgatói, de *megtartói* is lenni. Végül tépjük szét a papírcsíkokat és dobjuk el!

ANGYALOK A FŐUTCÁN - I. RÉSZ

ISMAEL SERRANO

Medellín egy nagyváros Kolumbia középső részén. Kétes hírű, hiszen a világ drogfővárosának is nevezik, de ismert festői szépségéről, valamint lakóinak szorgalmáról és tudásszomjáról is. A Columbiai Adventista Egyetem éppen Medellínben működik. A képzések egész skáláját biztosítja, az alapképzéstől a doktori szintig.

Az egyetem diákjai sok-sok éve dolgoznak a város különböző negyedeiben, hogy megkeressék azokat az embereket, akik többet akarnak tudni Istenről. Az egyik negyed különösen nehéz terület, mert nagy az erőszak és a lakói mélyszegénységben élnek. A fiatalok azonban itt is találtak néhány személyt, akikkel egy gyülekezeti tag otthonában tanulmányozni kezdték a Bibliát. Néhány hónap elteltével egyesek a keresztség mellett döntöttek. Mennyire örültek a fiatalok, hogy láthatták munkájuk eredményét!

Az esti összejövetelek után a diákoknak néhány háztömbnyit kellett gyalogni a buszmegállóig. Ha túl késő volt, egészen az egyetemig kellett gyalog visszamenniük a sötét, igen veszélyes utcákon.

Egyik este Mery és Rocio lekésték az utolsó buszt is, amivel hazamehettek volna. A testvérek közül néhányan felajánlották, hogy egy darabon elkísérik őket. A lányok hálásan fogadták a segítséget.

Alig-alig megvilágított kocsmák előtt és a háztömbök tövében álldogáló, ittas férfiak és nők mellett vezetett az útjuk. A lányok reszkettek a félelemtől, és rémtörténetek jutottak eszükbe arról, hogyan támadtak meg éjjel fiatal lányokat éppen ezeken az utcákon. Hamarosan ahhoz a házhoz értek, ahol a kísérőik laktak. Megköszönték a segítséget, elbúcsúztak, és kettesben folytatták az utat, miközben remélték, hogy a félelem nem nagyon látszik rajtuk.

Folytatjuk

Szeretet és a törvény

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Róma 13:8-10

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, mit jelent „Krisztus törvénye”, és hogyan alkalmazható életünkben ma. Fedezzük fel, milyen felelősségteljes szerepet szánt nekünk Krisztus mint földi követeknek!

Érezni: Érezzük át, hogy nagy szükségünk van ehhez Krisztus bölcsességére és vezetésére!

Cselekedni: Krisztus segítségével határozzuk el, hogy az önző életmód helyett szeretettel fordulunk mások felé, szolgálva, ahogyan Ő tenné!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Felfedezni a szeretet törvényét

- A** Mit jelent a szeretet törvénye, és mi motiválja tetteinket? Hogyan függ össze a kettő?
- B** Miért nevez bennünket Krisztus a követeknek? Milyen felelősséggel jár ez?

II. Függetlenség vagy függőség

- A** Ha Krisztusra hagyatkozunk, miért fordul a figyelmünk önmagunkról mások felé? Milyen szempontból függünk Krisztustól minden nap?
- B** Melyik könnyebb - ítélkezni vagy kegyelmet tanúsítani? Ez változhat is? Miért? Mi indítson arra, hogy kegyelmet gyakoroljunk?

III. Elfogadni Krisztus kegyelmét és igazságát

- A** Hogyan bizonyítják jó cselekedeteink hitünk valódi voltát?
- B** Miként hat Krisztusnak az életünkben munkálkodó igazsága azokra, akikkel napi kapcsolatban vagyunk?

Összefoglalás: Az ítélet és a kegyelem közötti egyensúly nyilvánvalóvá válik, ha megértjük a szeretet és a törvény összefüggéseit. Isten az igaz-

sága által megmentett, és az iránta érzett szeretetünk indít arra, hogy megtegyük, amit kér tőlünk. Csakis a szeretet törvényének a cselekvői fognak megigazulni. Krisztus azért hívott el a követéinek, hogy életünkben bemutassa szeretetét és kegyelmét a világnak.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Ha be akarjuk tölteni Isten szeretettörvényét, akkor figyelmünket önmagunkról Isten tiszteletére és mások szolgálatára fordítjuk.

Tanítók részére: Amikor Isten törvénye kerül szóba, hajlamosak vagyunk önünk szempontjából megközelíteni a témát, mégpedig kétféleképpen: 1) vagy úgy, hogy jónak kell lennem, és ez a „jóság” abban nyilvánul meg, hogy *én* megtartom a parancsolatokat; 2) vagy úgy, hogy nem kell tennem semmit, mert Jézus mindent megtett már *értem*. A két megközelítéssel ugyanaz a probléma: nem a megfelelő személy áll a középpontban – az *én*. A törvényt betöltésének azonban nem az *én* a középpontja. A törvényt akkor töltjük be igazán, ha Isten és a többi ember iránti szeretetünk készítet erre (Róm 13:8-10). Mondjuk el az alábbi történetet az osztály tagjainak, majd vezessük a beszélgetést úgy, hogy megértsék az e heti tanulmány kulcsgondolatát!

Nyitó tevékenység: Georg Ferdinand Duckwitz Dániában szolgálatot teljesítő német diplomata volt. Megosztott egy titkos tervet a barátjával, Hans Hedtofttal, a vezető szociáldemokrata politikussal. Dánia német megszállását követően 7 500 zsidót fenyegetett a veszély, hogy deportálják őket a zsidó újév, a Rós Hásáná estéjén, 1943. október 1-én. Hedtoft azonnal értesítette a zsidó közösség vezetőjét és a főrabbit. Gyors terveket készítettek, hogy minden dán zsidót elbújttassanak vagy titkos helyekre menekítsenek. Duckwitz titokban veszélyes küldetést is vállalt, elutazott Svédországba megvitatni Per Albin Hansson miniszterelnökkel annak lehetőségét, hogy a zsidók Dánia semleges északi szomszédjával kaphassanak menedéket. Dán állampolgárok is vállalták, hogy minden tőlük telhető megtesznek – akár életük kockáztatásával is – azért, hogy segítsenek zsidó barátainak és szomszédjaiknak.

Mivel Duckwitz kész volt a megfelelő személyeknek átadni a titkos információkat, valamint a dán nép és a svéd kormány is készségesen segített, becslések szerint a Dániában élő zsidóság 99%-a megmenekült a haláltól (forrás: *Listverse*, 2008. november 6. „Tíz személy, aki zsidókat mentett meg a második világháború idején”).

Megbeszélendő kérdések: Mit jelent Krisztus törvénye, és hogyan töltötte be azt Duckwitz és sok dán?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: A teológusok beszélnek a törvény különböző „hasznáról” vagy szerepéről, ahogy azt a Szentírásban, valamint Luther és Kálvin tanításaiban találjuk: 1) a polgári törvény arra való, hogy visszaszorítsa vagy megfékezze a bűnözést; 2) az erkölcsi törvény meggyőzi az embert bűnös voltáról és arról, hogy Megváltóra van szüksége; 3) a törvény mint Isten akaratának kinyilatkoztatása keresztényi életünket szabályozza, és segít növekedni a kegyelemben. A törvény harmadik szerepét gyakran mesterségesen leszűkítik csupán az Újszövetség törvénnyel kapcsolatos tanítására. Jézus, Pál és a többi apostol azonban az Ószövetségben található erkölcsi törvényekre alapozza tanítását. „Krisztus törvénye” nem különbözik ettől az erkölcsi törvénytől, mintha Jézus valamilyen új törvényt iktatott volna be a régi helyett. Hiszen Ő volt az, aki kihirdette a parancsolatokat a Sínai-hegyen és Ő adta Mózesnek a többi törvényt is, hogy előremutasson az eljövendő Megváltóra (ceremoniális törvény), bemutassa, mit jelent az erkölcsi törvény alkalmazása a nemzet számára (polgári törvény), valamint az egyén sajátos élethelyeeteiben (erkölcsi és egészségügyi törvények). Amikor Pál Krisztus törvényére utal (Gal 6:2), azzal tulajdonképpen azt az eljárást részletezi, amit Jézus ajánlott a gyülekezeti problémák kezelésére (Mt 18:15-17; vö. 5:23-24). Ahol Jézus és Pál tanácsait alkalmazzák, ott „a betegség elmúlik, és [az immár egészséges gyülekezeti tagok] teljes szívvel törekszenek arra, hogy egymást segítsék. Ez Krisztus törvényének betöltése” (Ellen G. White: *The Upward Look*. [Felfelé tekintés.] 106. o.).

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Jézus és a szeretet törvénye

(Tekintsük át Róm 13:8-10 verseit az osztályban!)

Amikor Jézus a törvényről beszélt, gyakran hangsúlyozta annak alapját, a szeretetet. A szeretet azonban nem légüres térben létezik. Isten ajándéka, amit azért kapunk, hogy összekössön Istennel és embertársainkkal (3Móz 19:18; 5Móz 6:5). Figyeljük meg azonban, hogyan fogalmazza újra Jézus a szeretet elvét Jn 13:34-35 versében! A parancsolat abban az értelemben új, hogy bemutatta Isten szeretettörvényének szélességét, hosszúságát, mélységét és magasságát. El tudjuk-e képzelni a szeretet annál is tökéletesebb meghatározását, mint amit Jézus személye és élete bemutatott?

Jézushoz hasonlítani nem önző cél és nem is az üdvösség feltétele. Azért fontos, mert az Ő követői vagyunk a világban (lásd 2Kor 5:20; vö. ApCsel 4:13). Jézus *rajtunk keresztül* akarja szeretni az embereket. Isten kezdettől fogva arra hívta el gyermekeit, hogy tűnjenek ki a világ szennyéből, legyenek a világban, de ne legyenek a világból valók. Jézus nevében megkeresztelkedni azt jelenti, hogy az Ő nevét viseljük, mert hozzá tartozunk. Röviden tehát, az a bizonyoságtétel, hogy szavainkkal és tetteinkkel Isten szeretetét közvetítjük a körülöttünk élők felé. „Szép névről” nevezett el bennünket Isten (Jak 2:7) és arra hívott el, hogy e névhez méltóan éljünk.

Megbeszélendő kérdések:

- 1) Jak 2:9 verse szerint a törvény egyik feladata, hogy kárhozzat, amikor vétkezünk (a vonatkozó görög szót így is lehet fordítani: „feltárni”, „büntetni”, „elítélni”, „fegyelmezni”). Hogyan működik ez a gyakorlatban (lásd Róm 7:9; vö. Róm 3:20; 5:13, 20)?
- 2) Amikor készülünk a tanításra, olvassuk el Ellen G. White: *A nagy küzdelem* c. könyvéből „A vizsgálati ítélet” című fejezetet (Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 427-437. o.). Figyeljük meg az igazság és a kegyelem elemeit az olvasmányban! A tanulmány átvételekor kérdezzük meg az osztály tagjait, hogyan értelmezik az ítélet témakörét, és milyen érzéseket vált ki ez a gondolat! Kérjünk meg valakit, hogy olvassa fel 1Jn 4:17-19 verseit, majd beszéljük meg a szakasz tartalmát! Kérdezzük meg az osztály tagjait, mikor hallottak utoljára prédikációt az ítéletről! Soroljunk fel annyi bibliaszöveget az ítélettel

kapcsolatban, amennyi csak eszünkbe jut! Milyen kép rajzolódik ki előttünk? Beszéljünk arról, amit „A vizsgálati ítélet” című fejezetben olvastunk! Mennyire hasonlít arra, amit elképzeltünk, és mennyi a különbség?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A Bibliakommentár szakasz utal rá, hogy Jézushoz hasonulni azért fontos, mert az Ő követői vagyunk. Ennek a gondolatnak az alapját 2Kor 5:20 versében találjuk: „*Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel.*” Milyen szempontból mondhatjuk, hogy Krisztus követeként élve betöltjük a szeretet törvényét? Bennünket is elhívott Krisztus a követeknek, és ha igen, mit jelent ez a mindennapjainkban? Olvassuk el és vitassuk meg az alábbi idézeteket, amelyek a jó diplomata tulajdonságait sorolják fel, majd alkalmazzuk azokat Krisztus követeként életére és missziójára!

Tevékenység: Mit jelent követnek lenni? A szótár szerint a követ: „a legmagasabb rangú diplomata, akit egy uralkodó vagy egy állam egy másik országba küld, hogy képviselőjeként ott lakjon.”

Amikor megkeresztelkedünk, elismerjük, hogy Jézus Krisztushoz, a királyok Királyához és uraknak Urához tartozunk. Ezután Ő elküld a követeként. Isten képviselőiként élünk e világban, diplomata-küldetésben. Az Ő országát képviseljük és a megbékélés üzenetét hirdetjük (lásd 2Kor 5:20b).

„A diplomata tulajdonságai a következők: szüntelen tapintat, rendíthetetlen higgadság és olyan béketűrés, amit sem emberi butaság, sem provokálás, sem baklövés nem törhet meg” - fogalmazott Benjamin Franklin, a nagy megbecsülésnek örvendő, XVIII. századi amerikai államférfi (Charles W. Freeman: *The Diplomat's Dictionary*. [A diplomata kézikönyve.] 2006, United States Institute of Peace Press. 88. o.).

François de Callières, a diplomácia alaptételeinek egyik megfogalmazója szintén a XVIII. században élt. Szavait így olvashatjuk: „A jó diplomatának legyen jó megfigyelő- és alkalmazkodóképessége, amit nem ront meg a profán szórakozás gyönyöre; egészséges ítélőképessége, amely-

nek segítségével helyesen mérlegeli a dolgokat, és ami a cél felé vezet a legrövidebb és legtermészetesebb utakon anélkül, hogy értelmetlen kerülőket és kanyarokat kellene megtennie... A diplomata legyen gyors, találékony, figyelmes hallgató, udvarias és jó modorú” (i. m. 87-88. o.).

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A fenti gondolatmenet alapján kérjük meg a szombatiskolai tagokat, próbálják megfogalmazni, mit jelent teljesen egyéni és gyakorlati szempontból betölteni Krisztus törvényét azáltal, hogy az Ő követeként élnek.

Tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy készítsenek el együtt egy posztert, aminek a címe: „Krisztus nagykövetei”. Sorolják fel rajta a jó követ tulajdonságait, és fogalmazzanak meg egy küldetésnyilatkozatot! Ragasszák rá fényképeiket vagy rajzolt portréikat, és tűzzék ki olyan helyen, ahol minden szombaton láthatják! Ha kedvük van hozzá, készítsenek saját posztert is, vagy fogalmazzanak meg egy „Krisztus nagykövete” munkaköri leírást, küldetésnyilatkozattal együtt! Bátorítsuk az embereket, hogy tűzzék ki otthon olyan helyre a posztert vagy leírást, ahol jól láthatják, és így mindig emlékezteti őket fontos küldetésükre! Ha nem állnak rendelkezésre megfelelő eszközök, akkor egyszerűen beszéljessünk arról, mit jelent Krisztus követének lenni!

ANGYALOK A FŐUTCÁN - 2. RÉSZ

ISMAEL SERRANO

A lányok szaporán lépkedtek. Három fiatalember mellett kellett elhaladnuk. Nem néztek fel, bárhogy mutogattak és kiabáltak utánuk a fiúk. Siettek, amilyen gyorsan csak tudtak. Egyszer csak észrevették, hogy valaki követi őket. *Biztos a három srác közül az egyik* - gondolta magában Rocio. Megszorította nővére kezét és magában imádkozott: „Drága Istenem, segíts rajtunk!”

A lányok ekkor meglepett kiáltást hallottak, majd távolodó lépteket. Szemük sarkából látták, hogy a fiúk elfutnak, mintha valamitől megijedtek volna. A lányok siettek tovább, míg vissza nem értek az egyetemre. Otthon hálát adtak Istennek, hogy biztonságban megérkeztek. Másnap reggel Rocio a buszmegállóban a járatra várt, és meghallotta, ahogy két fiú beszélget. „Múlt éjjel el akartunk kapni két lányt. Egyedül voltak. Követtük őket egy darabon, vártuk, hogy olyan helyre érjünk, ahol senki sem jár. És képzeld, egyszer csak megláttunk két erős férfit mellettük! Nem tudom, honnan kerültek oda, de félelmetesek voltak! Úgy megijedtünk, hogy inkább elfutottunk!”

A történetet hallgatva Rocio úgy érezte, mintha áramütés érte volna! *Két erős férfi? Én nem láttam senkit, csak a bajkeverőket!* Amikor a beszélgetés abbamaradt, odafordult a fiúhoz, aki az imént beszélt. „Tudod, ki vagyok?” - kérdezte tőle. A fiú megrázta a fejét. „Az előbb két lányról meséltél, én voltam az egyik, a másik a nővérem. Gyülekezetből mentünk hazafelé, amikor utánunk eredtetek. Mi hiszünk Jézusban és az Ő védelmét kértük. Bizonyára Isten angyalait láttátok!”

A fiúk döbbenten álltak. Furcsa volt nekik, hogy egy fiatal lány ilyen nyíltan beszéljen Istenről. Rocio meghívta őket a gyülekezetbe. A Szentlélek megérintette a fiatalember szívét, és a következő szombaton el is ment az adventista imaházba. Rendszeres látogatója lett a gettóbeli kis csoportnak, idővel meg is keresztelkedett.

A csoport gyorsan növekedett, és ma ott is egy népes közösség imádjá a mindenható Istent. A medellíni fiatalok pedig tovább járják a környéket, és keresik mindazokat, akik őszintén vágnak Isten után.

Ismael Serrano a kolumbiai Apartadóban szolgál lelkészként.

A cselekvő hit

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 2:14-26*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: 1) A jó cselekedetek az őszinte hit természetes következményei; 2) A hitelvek elméleti ismerete még nem jelent hitet; 3) A hit és a cselekedetek közti összefüggés hasonló a test és a lélek egységéhez.

Érezni: Tapasztaljuk a bizonyosságot, ami abból ered, hogy bízunk Istenben, abban, hogy Ő mindig betartja ígéreteit; és üdvözítő hittel, Igéjében bízva engedelmeskedünk neki.

Cselekedni: Fogadjuk el Isten újjáteremtő hatalmának csodáját, amikor hitet ad nekünk és Lelkével engedelmességre vezet!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A cselekedetek által munkálkodó hit megértése

- A** Mennyiben más, ha a cselekedetek a „hit külső jeleként” mutatkoznak meg, mint amikor „a hit gyümölcseiként”, belülről munkálkodva teremnek meg? Mondjunk példát mindkettőre!
- B** Mit jelent az őszinte szeretet, és hogyan nyilvánul meg?
- C** El lehet egymástól választani a hitet és a jó cselekedeteket? Mi a hit jó cselekedetek nélkül? Minek számítanak a cselekedetek hit nélkül?

II. Elfogadni az Istentől származó bizonyosságot

- A** Igaz vagy hamis a következő állítás? „Senkinek nem sikerül igazán megtartani a parancsolatokat, aki azok megtartása által próbál üdvösségre jutni” (lásd Gal 3:10). Indokoljuk válaszunkat!
- B** Miért van az, hogy a valódi hittel rendelkező emberek életében egészen természetesen jönnek a jó cselekedetek?

III. Elfogadni Isten ajándékát, a cselekvő hitet

- A** Hogyan tapasztalhatja az ember az elméleti és a gyakorlati hit közötti különbséget?
- B** Magyarázzuk meg, miért jelentik a jó cselekedetek a hit gyakorlását?

Összefoglalás: A cselekedetek által munkálkodó hit fogalma talán kicsit nehezen érthető. Egyesek próbálják elválasztani egymástól a hitet és a cselekedeteket, de valójában az *üdvözítő* hitet jó cselekedetek jellemzik. Nem üdvözülhetünk tetteink révén, nélkülük azonban a hitünk halott. A hit és a cselekedetek együtt járnak; a hit tettekben nyilvánul meg. Valójában teljesen értelmetlen az elméleti hit, aminek nincs hatása arra, hogy mit és hogyan teszünk. A jó cselekedet nem csupán a hit külső jele, hanem a hit *megnyilvánulása*.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A „jó cselekedetek” mások felé irányulnak, és a hit gyakorlati megnyilvánulásaként jelentkeznek, nem pedig csupán a hit külső jeleként.

Tanítók részére: *Jakab levelének* első részében azt látjuk, hogy az emberek látszólagos ellentéppárokként kezelték a hit vagy cselekedetek, szeretet vagy törvény, kegyelem vagy igazság fogalmait, úgy, mint a boldogság és üdvösség felé vezető út elemeit. Ebben a tanulmányban azt fogjuk vizsgálni, hogy a jó cselekedetek miként következnek egészen természetesen a valódi hitből.

Nyitó beszélgetés: Forradalmi nap volt 1967. június 25. A történelemben először 31 ország 400 millió lakóját kapcsolták össze egyszerre műholdon keresztül az első televíziós étláncban. „A mi világunk” című két és fél órás élő közvetítésben válogatott művészek adták elő számukat a világ minden tájáról. A legemlékezetesebbet a záróeseményre tartogatták. Egy londoni stúdióból Nagy-Britannia híres együttese, a Beatles rázta meg a világot, azt harsogva, hogy mi a megoldás minden problémánkra: „Egyszerű, csak szeretned kell... Csak a szeretet kell” („A mi világunk” - Forrás: http://en.wikipedia.org/wiki/Our_World).

Csaknem fél évszázaddal később a szavak még mindig visszhangoznak az éter és agyunk hullámain át, ugyanakkor teológiai hullámokat is vetnek. „Csak szeretetre (és/vagy hitre) van szükséged” - állítják egyesek. Mások ellenkeznek: „De mi a helyzet a cselekedetekkel?” Így gyűrűzik tovább az üdvösség kérdésének ósrégi dilemmája.

Elmélkedjünk: Lehetnek olyan időszakok az életben, amikor csak szeretetre van szükségünk? Ha igen, melyek ezek, és hogyan mutatkozik meg ilyenkor a szeretet? Van olyan időszak, amikor a szeretetnél többre is szükség van? Mondjunk példákat! Mi a helyzet az üdvösséggel? Az üdvösséghez csak szeretetre van szükségünk vagy esetleg másra is? Indokoljuk válaszunkat! Mi a valódi szeretet, és hogyan mutatkozik meg?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Pál napjaiban sokan kérkedtek a körülmetélkedéssel, igaz voltak jeleként. Annak bizonyítékát látták benne, hogy az illető hisz az egy igaz Istenben, és Izráelnek, az Úr hűséges népének tagja (1Móz 17:10-14; 2Móz 12:48). De azt is jelentette, hogy sokan nem érezték: hinniük kellene Krisztusban vagy a vére általi megváltásban, mert úgy értették: Isten a templomi áldozatokat rendelte bűnért való engesztelésül (lásd 3Móz 1:4; 4:20, 26, 35; 5:6; 6:7 stb.). Most gondoljunk azokra a viselkedésformákra, amelyek megkülönböztetnek másoktól bennünket, hetednapig tartó adventistákat! Péntek naplementétől szombat naplementéig tartjuk a szombatot. Tartózkodunk az ártalmas, függőséget okozó élvezeti szerektől, úgymint a dohány, az alkohol, a kábítószer. Élő bizonyágtevői vagyunk hitünknek táplálkozásunkkal és öltözködésünkkel. De vajon nincs meg a kockázata, hogy ezeket, legyenek bármilyen fontosak is, „igaz voltunk jeleként” kezdjük gyakorolni? Hogyan kerülhetjük el azt a csapdát, hogy ezeket tekintsük az üdvösség eszközeinek? Kérjük meg az osztály tagjait, hogy mondják el, szerintük mi az életmód szerepe a keresztény életben! Van-e helye annak, hogy kérkedjünk jó cselekedeteinkkel? Miért igen vagy miért nem (lásd Lk 17:7-10)?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A megigazulás forrása és célja

(Tekintsük át Jak 2:20-26 verseit az osztályban!)

Ábrahám, Izráel „atyja” volt a megigazulás legfőbb példája. A nép természetesnek tartotta, hogy rá kell felnézniük (Ézs 51:1-2), ha meg akarják tanulni az engedelmességet. Természetes volt az a gondolat is, hogy a körülmetélés mindennél fontosabb bizonyítéka Ábrahám nyomdokai-ban való járásuknak. A körülmetélkedés azonban valójában a hit következménye volt (Róm 4:10-11).

Ám amint Pál és Jakab egyaránt rámutatott, nem a pusztá engedelmeség volt a fontos elem, hanem Ábrahám hite, mégpedig az a hit, hogy Isten képessé fogja tenni Sárát, és a megígért fiú megszületik (Róm 4:19-21). A hit, amivel arra is hajlandó volt, hogy a csoda által kapott fiút visszaadja Istennek áldozatként (Jak 2:21-22), bizva, hogy Ő a halálból is fel tudja támasztani (Zsid 11:19). Jakab és Pál apostol ugyanazt a verset idézi e tétel bizonyítására *Mózes első könyvéből* (1Móz 15:6; vö. Róm 4:3; Jak 2:23). Állítsuk szembe ezt a bibliai nézőpontot azzal, ahogyan a zsidók értelmezték azt, hogy Ábrahám az atyjuk (Jn 8:39)! Jak 2:20 versében az „ember”-nek fordított görög szó a *kene*, ami szó szerint azt jelenti: üres. A helyzet iróniája, hogy a legtöbb fordítás értelmi képességre vonatkozó kifejezéssel érzékelteti ezt („ostoba”, „hiábavaló”), holott Jakab pontosan a csupán intellektuális hit *ellen* érvel!

Sokkal valószínűbb, hogy ez a kifejezés olyan emberre utal, akiből hiányzik Isten Lelke és nyitott a démoni befolyásra. Jézus példázatát erről Mt 12:43-45 versében találjuk. Amikor egy személy úgy dönt, hogy megváltozik és elhagyja régi, bűnös életét (a példázat ezt a képpel ábrázolja, hogy egy tisztátalan lélek elhagyja az embert), ezután úr támad lelkében. Az úrt Isten Lelkével kell betölteni, ha tartós, pozitív változást akar. Máskülönben a végeredmény – miként Jézus is figyelmeztetett – még sokkal rosszabb lesz, ahogy láttuk ezt mindazok életében, akik nem voltak hajlandók elfogadni Jézust. Még odáig is juthatunk, hogy elfogadjuk a démonok segítségét a kegyesség színleléséhez. „Ugyanaz a gonosz lélek kísértette Krisztust a pusztában, amely hatalmában tartotta a kapernaumi megszállottat, és ez irányította a hitetlen zsidókat is. Az utóbbiak esetében azonban a kegyesség látszatát keltette, s be akarta csapni őket a Megváltó elutasításának indítékait illetően. Állapotuk reménytelenebb volt, mint a megszállotté, mert nem érezték, hogy szükségük van Krisztusra, s ezért Sátán erősen hatalmában tarthatta őket” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2003, Advent Kiadó. 256. o.). A lelki élet fejlődése Isten újjáteremtő hatalmának csodája, amelynek során Ő adja nekünk a hitet és készlet bennünket Lelke által akaratainak cselekvésére. A Biblia világosan kijelenti, hogy a hitet engedelmes cselekedetekkel tehetjük teljessé. Ez igaz volt Ábrahámmal kapcsolatosan, de még inkább igaz Jézus esetében (lásd Zsid 2:10; 5:8-9), akinek nyomdokaiban járnunk kell (1Pt 2:21-24; 1Jn 2:6). Milyen szempontból bizonyítja életmódunk – például a szombat megünneplése, táplálkozási

szokásaink - a hitünk őszinteségét (vagy annak hiányát)? Különbözik-e ez attól a felfogástól, miszerint ezek miatt üdvözlünk?

Megbeszélendő kérdések:

- 1) Éreztünk-e már „úrt” a lelkünkben, miután lelkiismeretünkkel ellentétesen tettünk valamit? Mi haszna hinni a helyes tantételekben, ha életstílusunk nem egyeztethető össze azokkal?
- 2) Miért jelenthetjük ki, hogy az engedelmisség csakis a Szentlélek ajándéka és munkája által lehetséges (Róm 8:13-14; Tit 3:5-8)?
- 3) Beszéljük meg az osztály tagjaival, miért meghatározó az igazság gyakorlatban való megélése és a Szentlélek vezetésének elfogadása! Fontosabb-e egyik, mint a másik? Indokoljuk válaszunkat! Mi történik, amikor egyik vagy másik irányba elcsúszunk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Lényeges a tudás, a kulcs mégis a tudás alkalmazása. A kettő kéz a kézben jár egymással, akár a hit és a cselekedetek. Szánjunk időt az alábbi igék elemzésére, és tekintsük át az elmélkedésre szánt kérdéseket is!

Gyakorlati kérdések: Melyik a fontosabb, a hit vagy az engedelmisség? Indokoljuk válaszunkat! Lehet-e hite valakinek engedelmisség nélkül? Vagy jó cselekedetei hit nélkül? Igaz vagy hamis a következő állítás: „Az igazi engedelmisség gyökere mindig a hit.” Indokoljuk álláspontunkat! Tituszhoz, a fiatal görög hívőhöz írt levelében Pál apostol kifejti a jó cselekedetek, a kegyelem és az üdvösség közötti összefüggést (Tit 3:5, 8). Olvassuk el az igeverseket, majd válaszoljunk az alábbi kérdésekre!

- 1) Nem... által üdvözlünk, hanem... alapján.
- 2) Miért hangsúlyozza Pál, hogy ez igaz beszéd?
- 3) Aki Istenbe veti bizalmát, miben lesz buzgó?
- 4) Mivel kapcsolatban írja Pál ezekben az igékben, hogy „jó és hasznos”?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A következő gyakorlati rész egyszerűen alkalmazható a csoportban. Az ötletbörzén elhangzottak azonban már egyéni vagy páros feladatok lesznek. Hangsúlyozzuk, hogy e tettek a Jézusba vetett hitünk gyümölcsei, illetve eredményei.

Tevékenység: Amint láthattuk, a hitből származó cselekedetek mások javára történnek. Jézus arra kér, hogy olyan tettek által gyakoroljuk hitünket, amelyekkel mások áldására lehetünk. Így szól hozzánk: „**Gyere** velem! **Taníts** velem! **Táplálj másokat** velem! **Moss lábat** velem! **Adj étel-
met** nekem! **Adj** vizet **innom!** **Ruházz fel** engem! **Kövess engem**” („Ha Jézus a városba repülne ma” című írásból)! Figyeljük meg, hogy ezek a hit cselekedetei, nem pedig a hit gondolatai vagy érzései! Isten azt szeretné, ha cselekedetek által munkálkodó hitünk lenne, nem pedig olyan „hitünk”, ami csak gondolkodik vagy érez, mindegy, milyen erőteljesen vagy őszintén.

Beszéljük át az osztályban, hogyan tudnánk cselekedetekre váltani a hitet! Nézzük át a fenti kifejezéseket és fontoljuk meg egyenként: kit tudnék **elkísérni** ezen a héten? Kinek van szüksége arra, hogy Jézusról szóló **tanítást** halljon? Kinek a **lábát** kellene **megmosnom** a következő úrvacsora alkalmával? Hogyan tudnánk tiszta **vízhez juttatni** valakit, akinek arra van szüksége? Hogyan tudnék **ruhát adni** egy nélkülözőnek? Mikor **látogattam meg** utoljára valakit, aki egy ideje nem jár a gyülekezetbe, vagy kórházban, esetleg börtönben van? Jézus hív ma: „**Kövess engem!**”

HIT ÁLTAL LÁTOK VICTOR VERGARA ELMONDÁSA ALAPJÁN LEJEGYEZTE: ENOCH IGLESIAS

Nagyon szegény családban születtem egy kisvárosban, a kolumbiai Medellintől északra. A településen nincs elég ivóvíz, nincs áram, sem telefon. Házainkat agyagból és bambuszszárból építjük. Amikor véletlenül turisták tévednek arra, csodálkozva néznek bennünket, hogyan maradunk egyáltalán életben. Még a kutyáink is csontsoványak.

11 éves koromtól dolgoznom kellett. Krumplit szedtünk, banánt szüreteltünk, de tehenekre is vigyáztam. Egyik évben betegség ütötte fel a fejét. Annyira fertőző volt, hogy orvosok sem jöttek ki hozzánk, hogy kezeljenek. Én valahogy jobban lettem, de teljesen megvakultam. Ettől kezdve már csak hangok által tájékozodom. Szerencsére édesanyám erős hitű keresztény, hetednapos adventista. Miután elveszítettem a szemem világát, az ő hite tartotta bennem a lelket. Megtanított bízni Istenben. 15 évesen megkeresztelkedtem.

Vakságom miatt hosszabb időbe telt, mire tanulmányaimat elvégeztem, de kitartó voltam. Nyaranta könyvevangélistaként dolgoztam az unokatestvéremmel együtt. Házról házra jártunk a környéken, és beszéltünk az embereknek a reményről, amit Jézus kínál. Úgy döntöttem, a szegényeknek hirdetem az evangéliumot, mert nekik van a legnagyobb szükségük rá.

Fiatalabb koromban sokat lázadtam a szegénység miatt, majd amikor megvakultam, még nagyobb lett bennem a keserűség. Több orvos is megvizsgált, meg is műtöttek, de nem tudták visszaadni a látásomat. Most azonban hit által látok. Megtanultam, hogy bár nem könnyű az élet itt a földön, Isten megígéri az örök életet, ha hűségesek maradunk hozzá. Néhányan már kértek, hogy tanulmányozzam velük a Bibliát. Ha a vakságom segít embereket Jézus Krisztushoz vezetni, akkor szeretnék jó példa lenni, hogy mások is megláthassák Megváltómat az én hitem által!

A történet megírása idején Victor Vergara másodéves volt a Medellini Adventista Egyetemen.

A nyelv megzabolázása

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 3:2, 6-10*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük el a helytelen beszéd romboló hatását! Mi a titka annak, hogy uralkodni tudjunk meg nem szelídített nyelvünkön?

Érezni: Igyekezzünk arra, hogy beszédünk mindig felemelő és építő legyen!

Cselekedni: Oltssuk ki a tüzet, amit ártó beszédünkkel gyújtottunk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A tökéletes ember

- A** Jakab szerint mit jelent a tökéletesség?
- B** Mi a titka annak, hogy uralkodni tudjunk vad nyelvünkön?
- C** Milyen szempontból hasonlít a helytelen beszéd a tűzhez?

II. „A nyelv is tűz”

- A** Milyen érzés, amikor megégetnek durva vagy érzéketlen szavak?
- B** Hogyan lehet beszédünkkel felemelni másokat, szívükben a remény és öröm érzését munkálni?

III. Nyelvünk megszelídítése

- A** Mit tehetünk, hogy kioltssuk a nyelvünk okozta tüzet?
- B** Hogyan gyógyíthatjuk meg azokat, akiket szavainkkal megsértettünk?

Összefoglalás: A beszédnek hatalma van gyógyítani vagy rombolni, ezért szavainkat bölcsen kell megválasztani.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A beszédnek hatalma van gyógyítani vagy rombolni, ezért szavainkat bölcsen kell megválasztani.

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak Jakab hasonlata alapján tanulmányozni a helytelen beszéd romboló hatásának témáját!

Nyitó tevékenység: Soroljuk fel a tűz tulajdonságait, miközben gondoljunk annyi érzékünkre, amennyire csak tudunk! Milyen jellemzők jutnak eszünkbe? Mit tesz a tűz? Milyen szempontból jelent áldást az emberiségnek, és milyen veszélyeket rejt? Mi lesz, ha a tűz akadály nélkül terjed?

Elmélkedjünk: Jakab a tűzhöz hasonlítja a nyelvet. Ha aszályos időben felgyullad a mező vagy az erdő, mennyi esélye van annak, hogy eloltják a tüzet, mielőtt bármilyen kárt okozna? Ha számba vesszük a tűz tulajdonságait, mit mondhatunk arról, miként „éget” perzselő szavunk?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Mit értett Jakab azon, hogy az ember „tökéletes” lehet; és mit mond a fékezhetetlen nyelv feletti uralomról, a látszólag lehetetlen feladatról, amiért azonban minden kereszténynek meg kell küzdenie?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A nyelv megszelídítése: ahol a tökéletesség „születik”

(Tekintsük át Jak 3:2 versét az osztályban!)

Hogy hangzik a tökéletes ember meghatározása? Az általánosan elfogadott kulturális vagy vallási ideálokkal szemben egyáltalán nem úgy, ahogy várnánk. A Bibliában a tökéletességet nem a jó cselekedetek sokaságával, a neveltetéssel, a gazdagsággal, az elismeréssel vagy a káros szokásoktól, túlzásoktól való tartózkodással határozza meg Isten. Jakab szerint az a tökéletes – legalábbis ebben a szövegösszefüggésben –, aki egészen ura a beszédének. „Ha valaki beszédben nem vétkezik (sohasem mond helytelen dolgot), akkor érett a jelleme, tökéletes ember, aki képes uralma alatt tartani egész testét és megzabolozni egész természetét” (2. vers, az Amplified Bible fordítása nyomán). Jakab kijelentése fontos kérdéseket sokaságát veti fel: Egészen pontosan mit értünk a „töké-

letesség” fogalmán? Ebből következően, miként segít valóban érett személyiséggel rendelkező emberré válni az, ha nem vétkezünk beszédünkben? E kérdések fényében vizsgáljuk meg a *tökéletes* szó eredetét, ahogy az ebben a versben szerepel! A „tökéletes” szó a görög *teleios* szóból ered, és azt jelenti, hogy valaki teljes értékű, érett a fejlődésben, a munkájában, erkölcsi életében. Jakab szerint az ilyen érettség vagy tökéletesség kulcsa az, hogy az ember ura a nyelvének. Ezzel a hasonlattal arra utal, hogy hatalmunkban áll eldönteni, milyen szavakat használunk, és élhetünk is ezzel a hatalommal. Gondoljunk bele! Isten mindenkit felruházott a döntés képességével, aminek része az a nagyszerű lehetőség, hogy szavaival – akár beszédben, akár írásban – meghatározó módon éljen: sebeket gyógyítson vagy sebeket okozzon; kapcsolatokat építsen vagy romboljon; felemeljen vagy elcsüggyessen. A lehetőségeknek ezt a széles tárházát az adja, hogy szabadon megválaszthatjuk szavainkat. Természetesen döntésünk nem csupán arra korlátozódik, hogy mit mondunk ki, hanem arra is, hogy mit *nem mondunk ki*. Ám ha ezzel a megfigyeléssel végleg be is érjük, akkor nem fogjuk fel igazán, milyen nagyszerű hatása van életünkre nézve annak, ha uralkodunk a szavainkon. Ezért ássunk mélyebbre ebben az igeversben, hogy eljussunk a lényegig! Azzal az észrevétellel kezdjük, hogy Jakab kimondja az összefüggést a tökéletesség, vagyis a nyelv és az egész test fölötti uralom között, annak minden vágyával, szenvedélyével és kívánságával együtt. Ebben a fogalmi kapcsolatban hatalmas ígéret rejlik a jellemfejlődésre és a lelki győzelemre nézve: a nyelv és az emberi természetünk fölötti uralom. Az eredmény? A teljes, egyéni érettség elérése, amit Jakab tökéletességnek nevez. A beszéd és az érettség közötti összefüggés azért olyan jelentős, mert az ígéret itt jóval túlmutat azon, hogy egyszerűen legyőzzük a helytelen dolgok kimondásának késztetését. Azt ígéri, hogy ha uraljuk szavainkat, győzhetünk életünk minden területén, úgy testünk, mint egész természetünk fölött. Miért? Mert szavaink tükrözik szívünk állapotát. „Mert a szívnek teljességéből szól a száj” (Mt 12:34). Ha a szív tiszta, a beszéd is tiszta lesz. Milyen különleges bevezetés ez, ami az elszámoltathatóság kérdéséhez vezet! Használjuk bölcsen ezt a hatalmat, hiszen a Szentírás másutt arról tudósít, hogy az ítéletben számot kell adnunk minden szavunkról, akár jók, akár gonoszak voltak azok!

Elmélkedjünk: Világi meghatározás szerint mit jelent a tökéletesség? Ezzel szemben *Jakab levelében* hogyan hangzik a Biblia meghatározása a

tökéletes emberről? Mit ért az apostol a tökéletesség fogalmán? Milyen összefüggés van aközött, hogy valaki uralkodik a beszédén, és aközött, hogy uralkodik egész természetén? Miért igaz ez?

II. „A nyelv is tűz”

(Tekintsük át Jak 3:6-10 versét az osztályban!)

Georgia O’Keeffe sokak szerint a XX. század legnagyobb amerikai tájképfestője volt. Ő írta ezt: „A dolgok lényegéhez csakis válogatás, kizárás és hangsúlyozás után juthatunk el.” Megfigyelését másként talán így fogalmazhatnánk meg: amit *kihagyunk*, az éppen olyan fontos, mint amit **meghagyunk**. Igaz ez a művészetre, de kétszeresen igaz a beszédünkre! Minden kereszténynek meg kell küzdenie azért, hogy így uralkodjon szavain, mert „*Mint az arany alma ezüst tányéron: olyan a helyén mondott íge*” (Péld 25:11)! De hogyan juthatunk el idáig? Jakab nyíltan állítja, hogy a beszéd feletti uralom nehéz, sőt, lehetetlen, ha saját erőnkre támaszkodunk. Mégis, ahogy a kommentár első részében tanultuk, ha beszédünk fölött uralkodunk, akkor egész természetünk behódol Istennek. Am Jakab most azt állítja, hogy *nem lehet* uralkodni beszédünkön. Olyan ellentmondásra világít rá, amit emberi fogalmakkal lehetetlen feloldani. A Biblia szerint azonban, amit nem lehet emberi eszközökkel megoldani, az Isten eszközeivel megoldható, mert „*Ami embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél*” (Lk 18:27). De hogyan teszi Isten lehetővé a lehetlent? Mielőtt válaszolnánk erre a kérdésre, vizsgáljuk meg ezt az igeszakaszt, hogy lássuk, mennyire nehéz uralkodni a nagy veszélyeket rejtő nyelvünkön! Jakab költői nyelvezettel fogalmazza meg, miként rombolnak és sebeznek a szavaink. Az ártó beszédet 1) tűzhöz, 2) vad, nem háziasított állatokhoz és 3) méreghez hasonlítja. A tűz áldozatokat szed. A vadállatok képesek ölni. A méreg pusztít. Mindhárom kép a teljes megsemmisülést, kárt, tartós pusztítást írja le. Jakab azért használ ilyen szemléletes leírást, hogy mindenképp megértesse a lényegét: a helytelen beszéd hatása halálos, és ember nem szelidítheti meg a nyelvét. Viszont ebben a könyörtelen képben ott van a megoldás is. Igaz, az ember nem szelidítheti meg a nyelvét, Krisztus által azonban mindent megtehetünk, ha testünk templomát az Ő szent jelenléte tölti be. „...*az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is*” (Fil 2:5). Isten a vele való egységre mutatva biztosít a győzelemről: „*nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki e világban van*” (1Jn 4:4).

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Törekedjünk arra, hogy a Jakab által megfogalmazott bölcsességet alkalmazzuk is emberi kapcsolatainkban!

Gyakorlati kérdések:

- 1) Változtasd meg valakinek a gondolatvilágát, és megváltozik a szíve is. A vitákat nem annyira szavaink erejével, inkább a mögöttük rejlő lelkülettel nyerjük meg. Ha valakivel vitába keveredünk, miért fontosabb azt kérdeznünk: „Krisztust és az Ő lelkületét tükrözöm most?“, mint azt, hogy „Megnyerem-e ezt a szócsatát?“ Az első megközelítés mit árul el indítékainkról és hozzáállásunkról? A vitapartnerünk szívét megnyerni miért fontosabb, mint győzni a vitában?
- 2) A tűz gyakran okoz hatalmas károkat, és ha végül el is oltják, felbecsülhetetlen a veszteség, talán emberek élete is odalesz. Mit tehetünk, hogy „kioltjuk a tüzet“, amit nyelvünk gyújtott vagy terjesztett tovább? A *Jakab levelében* leírtak gyakorlati alkalmazása hogyan segíthet feltartóztatni a lángokat és menteni a helyzetet?
- 3) Hogyan gyógyíthatjuk azokat az „égési sérülteket“, akiket hirtelen, meggondolatlan beszédünk sebzett meg?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak ezzel a tevékenységgel új fényben meglátni a helytelen beszéd romboló voltát! Alakítsunk két- háromfős csoportokat, és adjuk ki nekik az alábbi feladatot! Jelöljünk ki mindegyik csoportban egy szóvivőt!

Tevékenység: Jakab szemléletes képekkel fejezi ki üzenetét a helytelen beszéd romboló erejéről. A tűz, a szilaj vadállat és a mérgegyaránt halálos, ha lenyeljük vagy engedjük, hogy szabadon tomboljon. Gondoljunk más példákra a mindennapjainkból, amelyek éppen olyan pusztítóak (természeti katasztrófák, pl. tornádók, szökőárok, hurrikánok, vulkánkitörések stb.; ember okozta károk, pl. olajszenyezés, atom-, kémiai vagy vírusfegyverek stb.). Ezek a mai életből vett képek hogyan világítják meg új szempontból a meggondolatlan beszéd romboló hatását? Beszéljünk gondolatainkról az osztályban!

AZ ENGEDETLEN FIÚ - 1. RÉSZ

VITALIANO MARRERO

Vitaliano sokra vitte az életben. A kubai hadsereg tisztjeként biztos állása volt, és bizonyos tekintélyt is kivívott magának. Feleségével, Migdaliával és két kisgyermekükkel szerény, de szép otthonban éltek. A dolgaik jól mentek. A férfi nem törődött Istennel, a vallással.

Egyik este, amikor hazatért a munkából, nem találta otthon Alexeyt, az ötéves kisleányát. Amikor kérdőre vonta a feleségét, ő így válaszolt: „Rosabelnél van.” Rosabel a szomszédjuk volt. Nagyon rendes lánynak ismerték, aki szerette a gyerekeket. Minden héten bibliai foglalkozást tartott, ahová szívesen várta Alexeyt is. Migdalia el is engedte, de megkérte a kisleányt, hogy apjának ne árulja el.

„Mit csinál ott Alexey?” – kérdezte az apa. Migdalia remélte, hogy ezt nem kérdezi majd meg. Most be kellett vallania, hogy bibliai körbe engedte el a gyereket. A férfi retentő haragra gerjedt. „Tudod, hogy engem nem érdekel a vallás! – üvöltötte. – Miért engedted el?”

Néhány perccel később hazaérkezett Alexey. Amikor meglátta apja arcát, tudta, hogy bajban van. „Alexey! – szólt szigorúan az apa. – Megtiltom, hogy bibliai körbe menj! Istennek nincs helye ebben a házban!”

A gyerek nem akart engedetlen lenni, így hát néhány hétig nem ment át a szomszédba. De amikor hallotta a többiek énekét, nagyon vágyott rá, hogy ő is velük legyen. Egyik este újra megkérte édesanyját, hadd menjen át. Anyukája elengedte. Ezt követően Alexey megint rendszeresen járt a bibliai körbe. Aztán egyik este az apja ismét korábban ért haza. Amikor felesége nem válaszolt dühös kérdésére, indulatosan ordította: „Hozd haza! Azonnal!”

Amikor a kisleány beszaladt az ajtón és meglátta apját, elsírta magát. „Kérlek, apa, ne verj meg!” – könyörgött. Vitaliano azonban nem engedhetett meg ilyen engedetlenséget. Megverte a kicsit és ráparancsolt: „Ne merj többé elmenni abba a házi gyülekezetbe!”

Folytatjuk

A mennyei bölcsesség alázatos

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 3:13-18*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A bölcsesség sokkal többet jelent annál, hogy egyszerűen különbséget teszünk a jó és a rossz között. Az is része, hogy helyesen bánunk másokkal.

Érezni: Vágyódjunk arra, hogy bölcsen cselekedjünk és beszéljünk!

Cselekedni: Szolgáljuk Istent osztatlan, teljes szívvel!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Igazi bölcsesség

- A** Mit jelent a felülről jövő bölcsesség azzal ellentétben, ami csupán földi?
- B** Mi az előfeltétele annak, hogy igazi bölcsességet kapjunk?

II. Bölcsen cselekedni és szólni

- A** Hogyan törekedhetünk arra, hogy bölcsen beszéljünk és cselekedjünk?
- B** Miként tehetünk szert alázatos lélekre?

III. Osztatlan szívvel dicsérni Istent

- A** Mit kell feladni azért, hogy osztatlan, teljes szívvel szolgáljuk Istent?
- B** Hogyan maradhatunk higgadtak és alázatosak nehéz helyzetekben is?

Összefoglalás: Az igazi bölcsesség olyan életben nyilvánul meg, amit az alázat és a szeretetteljes szavak, tettek jellemeznek.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Jakab szerint az igazi bölcsesség olyan életben nyilvánul meg, amit az alázat és a szeretetteljes szavak, tettek jellemeznek.

Tanítók részére: A bölcsesség többet jelent annál, hogy meg tudjuk különböztetni a jót a rossztól. Azt is magában foglalja, hogy helyesen bánunk az emberekkel.

Nyitó tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy fogalmazzák meg saját szavaikkal, szerintük mit jelent a bölcsesség! Majd említsenek olyan történelmi személyiségeket, akiket bölcsességükért tisztelnek és becsülnek! Mivel járultak hozzá a társadalom jólétéhez, a történelem alakulásához, az orvostudomány vagy egyéb tudományok fejlődéséhez, a művészet, a zene gazdag tárházához, bölcsességüket bizonyítva?

Elmélkedjünk: Mi a különbség a bölcsesség és a jól informáltság között? Miért fontos mindkét fajta intelligencia, de miért van különösen szükségünk bölcsességre? Az említett emberek élete miként példázta bölcsességüket? Konkrétan mely szavaik és tetteik bizonyították, hogy bölcsök voltak a szó igazi értelmében? A sorsuk alakulása hogyan formálja a bölcsességről alkotott felfogásunkat?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak megérteni a következőket: 1) Különbség van a mennyei és a földi bölcsesség között. 2) Mit jelent a valódi bölcsesség, és hogyan mutatkozik meg az ember életében? 3) Hogyan erősíthetjük a bölcsességet életünkben? 4) Miért kívánja Isten, hogy osztatlan szívvel szolgáljunk?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A felülről származó bölcsesség

(Tekintsük át Jak 3:13-18 verseit az osztályban!)

Jakab kifejti: létfontosságú a bölcsesség, minden kereszténynek el kell sajátítania. Mégis mi ez a bölcsesség és hogyan érhetjük el? Mielőtt Jakab meghatározná, bemutatva, hogy mi az és mi nem az, felsorolja a felülről való bölcsesség fontos előfeltételeit. „Kicsoda köztetek bölcs és

okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelídségével” (13. vers).

A bölcsesség elnyerésének előfeltétele tehát az alázat vagy a szelídség. Miért hangsúlyozza Jakab éppen a szelídséget, nem pedig – mondjuk – a szeretetet vagy a tudást? Ha közelebbről megvizsgáljuk a szó eredetét, akkor világosabban fogjuk látni a kérdést. Az itt szereplő görög szó a *prautēs*, ami azt jelenti: „szelíd”, „szelídség”. Egy szótár meghatározása szerint a szelídség azt jelenti, hogy valaki „higgadt, türelmes, kezelhető, alázatos, kedves marad akkor is, ha kötekednek vele.” Sajnos az *alázatos* szóhoz manapság kellemetlen képzetársítás is kötődik, sokan rossz, nemkívánatos tulajdonságnak tartják, az alsóbbrendűség, szolgálai behódolás, feleslegesség fogalmait kapcsolják hozzá. A Bibliában azonban a szó jelentése közelebb áll az „udvarias”, „tiszteletteljes” értelmezéshez. Azt jelenti, hogy valaki higgadtan viselkedik akkor is, ha lelki nyomás vagy sértés éri, udvarias és szelíd marad, még ha ellenállásba ütközik vagy vitatkoznak is vele. Az alázat a szeretetnek az az oldala, amire Pál így utal: „*nem gerjed haragra*” (1Kor 13:5), és feltétele az Isten keresésének is (Sof 2:3). Pál szintén hasonló gondolatot fogalmaz meg: „*Teljes alázatossággal és szelídséggel hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben*” (Ef 4:2). Ez a bizonyítéka annak, hogy Krisztus bennünk él. E szelíd alázatnak az ellentéte a kevély szív, amelyben „*keserű irigység és civakodás*” (Jak 3:14) lakik. Jakab figyelmeztet, hogy „*ez nem az a bölcsesség, amely felülről jó, hanem földi, testi és ördögi*” (15. vers). Kemény szavak ezek, igaz? Jakab egyértelműen fogalmaz: ez a fajta bölcsesség sátrani eredetű. Hol a gyökere? Jakab szerint az ember szívében: „*ahol irigység és civakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van*” (16. vers). Erre az önzésre ugyanaz a csodaszer, ami egyben az igazi bölcsesség feltétele is: az alázat. Jakab a következőképpen határozza meg az igazi bölcsességet: 1) *először is tiszta*, 2) *azután békeszerető*, 3) *méltányos*, 4) *engedelmes*, 5) *irgalmassággal* és 6) *jó gyümölcsökkel teljes*, 7) *nem kételkedő* és 8) *nem képmutató*. E tulajdonságok összefoglalásaként elmondja, hogy ez az igazság gyümölcse, ami „*békességben vettetik azoknak, akik békekészen munkálkodnak*” (18. vers). Ezt a gyümölcsöt csak az a lélek termi meg, amely békességben van Istennel.

Elmélkedjünk: Jakab szerint melyek az igazi bölcsesség ismertetőjegyei? Ezzel szemben melyek a földi, ördögi bölcsesség jellemzői? Melyek

az igazi bölcsesség elnyerésének feltételei? Hogyan teremhetjük meg az igazság gyümölcsét?

II. Isten féltékeny vágyakozása

(Tekintsük át Jak 4:1-10 verseit az osztályban!)

Egy amerikai indián legenda szerint a nagyapa az unokáját tanította: „Minden ember szívében két farkas harcol egymással.” Az unoka megkérdezte: „És melyik győz?” „Amelyiket eteted” - felelte az öreg.

Jakab is beszél az emberi szívben dúló küzdelemről, és felteszi a kérdést: „*Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozták-e ezeket*” (Jak 4:1, új prot. ford.)? A továbbiakban kifejti, mi táplálja ezt a harcot: „*Kívántok valamit, és nincs néktek gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok... Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel*” (2, 4. vers)? Láthatjuk, Jakab egyáltalán nem fél keményen fogalmazni. Ezekben a versekben lelki hűtlenséggel vádolja Isten népét. Megtörték az Úrnak tett „házassági fogadalmukat”. Hogyan? A világ barátságával. Figyeljük meg, hogy Jakab a világ *barátjáról* beszél, nem pedig a *szereplőjéről!* A paráznaság/házasságtörés fogalma a házassági fogadalomnak törvénytelen szexuális kapcsolattal való megtörését idézi. Jakab szavai azonban a világ *barátságától* óvnak, emlékeztetve Jézus figyelmeztetésére a paráznasággal kapcsolatban. Megváltónk azt mondja, hogy nemcsak a konkrét tett, hanem már a vágy is kimeríti a paráznaság fogalmát. Ennek értelmében pedig a világgal barátkozni, vagyis az örömei után vágyakozni és átvenni értékeit, felér az Istennek tett fogadalmunk megtörésével. Isten féltőn szerető férj, aki „féltékenyen őrzi azokat, akikben Lelke lakozást vett” (5. vers, angolból fordítva). Isten iránti szeretetünk „mindent vagy semmit” típusú: felszívről nem szolgálhatjuk Őt és nem lehetünk vele. A paráznává lett Izrael bűne szívük csalárdsága volt (Hós 10:2). A megosztott, csalárd szív gyógymódja pedig ma is ugyanaz, mint akkor: Isten kegyelme. „*Az Isten a kevélyeknek ellenük áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad*” (Jak 4:6). Ez a kegyelem tölti be szelídséggel a lázadó szívet.

Jakab vázolja, miként győz a kegyelem a megosztott szív felett azzal, hogy összekapcsolja az Atya szívével. Azt mondja, először 1) „*engedelmeskedjétek az Istennek*”, majd 2) „*álljatok ellene az ördögnek*”, aki végül „*elfut tőletek*” (7. vers). Figyeljük meg a lépések sorrendjét, mert nagyon fontos! Jakab nem azt tanácsolja, hogy álljunk ellen és utána engedel-

meskedjünk. Miért? Mert saját erőnkéből képtelenek vagyunk ellenállni az ördögnek. Mit jelent engedelmeskedni, alárendelni magunkat? Jakab pontról pontra megvilágítja a folyamatot. 1) „Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és 2) szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek” (8. vers). 3) „Nyomorkodjatok és 4) gyászoljatok és 5) sírjatok” (9. vers). „Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket” (10. vers). A tiszta kéz fogalma a tiszta tettekre, a tiszta szív az érzelmek és gondolatok tisztaságára utal. Isten csak az alázatosoknak ad kegyelmet, csak az ilyenek csalárd szívet formálja osztatlan, hűséges szívvé.

Elmélkedjünk: Jakab olyan harcról beszél, amely minden ember szívében folyamatosan dúl. Mi ez a harc és mi váltja ki? Vajon Jakab miért éppen a kívánságot nevezi meg e küzdelem okozójaként? Mit lehet tenni a vágyak ellen? Miként fenyegeti az ember lelki életét, ha a világgal próbál barátkozni? Miért nevezi Jakab paráznának Isten népét? Mit ért Jakab azon, hogy engedelmeskedjünk Istennek és álljunk ellen az ördögnek? Miért fontos a lépések sorrendje a győzelemhez? Milyen szerepe van az alázatnak a harc végső kimenetelében?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Segítsünk a csoport tagjainak gyakorlati módszereket találni annak a tudásnak az alkalmazására, amiről Jakab beszél: vagyis, hogy az alázat és a bölcsesség segít megoldani az életben felmerülő vitás helyzeteket.

Gyakorlati kérdések: Naponta kerülünk olyan élethelyzetekbe - legyenek akár csak apróbb kellemetlenségek vagy igazán súlyos problémák -, amelyek próbára teszik Isten iránti hűségünket.

- 1) Egy autós elénk vág a sorban. Komoly belső küzdelem árán sikerül/vagy nem sikerül megőrizni higgadtságunkat.
- 2) Egy családtagunk fenyegetőzik, hogy megszakítja velünk a kapcsolatot egy vitás kérdés miatt, mi pedig küzdünk azért, hogy megőrizzük nyugalmunkat és bátorságunkat.

Időnként elbukunk. Indulatosan kitörünk, de aztán megbánjuk. Hogyan kerülhetjük el, hogy a fenti helyzetek bármelyikében az ellenségtől jövő „bölcsességgel” válaszoljunk?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Beszéljünk arról, hogy a felkészültség segít a konfliktushelyzetek megoldásában vagy legalább a vitás helyzet okozta károk csökkentésében.

Tevékenység: Dolgozzunk ki módszereket, amelyek segítenek megőrizni Isten iránti szeretetünket és hűségünket az alázatot igénylő, nagyon nehéz élethelyzetekben is! Miként lehetnek segítségünkre az alábbiak is?

1. Egyéni imádság.
2. Egy közeli barát, aki kész imádkozni lelki fejlődésünkért és erőért.
3. Bibliaszövegek megtanulása, amelyeket aztán felidézhetünk a nehéz próbák idején.
4. Konfliktusmegoldásról és/vagy nehéz stresszhelyzetek kezeléséről szóló könyv tanulmányozása.

AZ ENGEDETLEN FIÚ - 2. RÉSZ

VITALIANO MARRERO

Vitaliano még a gondolatát is utálta annak, hogy a szomszédjukban egy házi gyülekezet működik. Elhatározta, hogy amikor a hívők éneke felhangzik, ő teljes hangerővel bömbölteti a rockzenét a rádióból. *Ez majd megtanítja őket!* - gondolta magában. - *Ha megzavarom az alkalmait, majd találnak egy másik helyet maguknak, és többé nem idegesítenek engem itt a szomszédban!* Több hónapon keresztül bömböltette a zenét az istentiszteletek alatt, de nem történt semmi. Senki sem panaszkodott. Sőt, a hívők, akikkel találkozott, még kedvesebbek voltak vele, mint korábban.

Felesége, Migdalia egész életében vágyott rá, hogy jobban megismerje Istent. Elkezdte tanulmányozni a Bibliát, és sokszor annyira belemerült, hogy a házimunkára sem maradt ideje. Vitaliano feltételezte, hogy a házi csoportba is jár, ezért megtiltotta neki az ilyesmit. Egyik nap mégis Bibliával az ölében talált rá az asszonyra. Felkapta a Bibliát, hogy a tűzbe dobja, de meggondolta magát. Inkább elrejtette a hálószobában.

Pár nap múlva a polcon találta meg a Bibliát. Kinyitotta, és Mal 3:17-re esett a tekintete: *„Az én tulajdonommá lesznek - mondja a Seregek Ura - azon a napon, amelyet elhozok”* (új prot. ford.). Érezte, Isten így akarta tudomására hozni, hogy a felesége és a fia hozzá tartozik. Félni kezdett, és többé nem merte megtiltani nekik, hogy a gyülekezetbe járjanak.

Néhány nappal később a lelkész meghívta őt is az imaházba. Bár eleinte kifogásokat keresett, végül csak beleegyezett, hogy egyszer elmegy. Fokról fokra lágyult a szíve. Amikor bibliaórára hívták, oda is elment. Hirtelen azon a helyen találta magát, amit annyira gyűlölt! Hamarosan Vitaliano édesanyja is jární kezdett az imaházba. Nemsokára a keresztségre is felkészültek. Keresztségekor Vitaliano így tett bizonyosságot: *„A kisleány példája vezette Jézushoz az egész családomat!”*

Vitaliano Marrero és felesége, Migdalia biblia munkások a kubai Holguínban lévő házi gyülekezetben.

Egy a Törvényadó és a Bíró

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 4:1, 11-12*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értessük meg az osztály tagjaival, mi mindent okozhat a pletykálkodás, hogy a későbbiek során mindenki el tudja kerülni!

Érezni: Törekedjünk arra, hogy mindig szeretetteljes lelkülettel és jóindulattal beszéljünk!

Cselekedni: Kerüljük a pletyka, a hibakeresés, a rosszindulatú kritizálás és az önteltség minden formáját!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Vad, zabolátlan beszéd

- A** Jakab szerint miért kell kerülni a pletykálkodást?
- B** Miért tesz egyenlőségjelet az apostol mások megszólása és a törvény, illetve a törvényadó megszólása közé?

II. Szeretetteljes lelkület

- A** Ha heves vita alakul ki, miként tudjuk úgy irányítani a beszélgetést, hogy elkerüljük a pletykát, a hibakeresést és kritikát?
- B** Miért van az, hogy a jó lelkület ugyanolyan fontos, mint a helyes szavak?

III. Kerülni a sebző beszédet

- A** Hogyan kezelhetjük a pletykálkodás, rágalmozás és durva kritizálás problémáját?
- B** Hogyan védekezhetünk az önteltségtől?

Összefoglalás: Aki pletykál és másokat megszól, Jakab szavai szerint a törvényt és a Törvényadót rágalmozza.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Aki pletykál és másokat megszól, Jakab szavai szerint a törvényt és a Törvényadót rágalmazza.

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak jobban megérteni, mit jelent valójában a pletykázkodás, hogy így felismerjék és elkerülhessék annak minden formáját!

Nyitó tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy különböző bibliafordításokból olvassák fel Jak 4:11-12 versét! Milyen rokon értelmű kifejezésekkel adják vissza a magyar fordítások a „pletyka” kifejezést? Ezek az értelmezések miként bővítik ismeretünket a pletykázkodás, rágalmazás jelentését illetően?

Elmélkedjünk: Idézzünk fel egy esetet, amikor szeretteink közül valakit (vagy bennünket) nagyon megbántott a munkahelyen, esetleg családi körben elterjesztett rágalom, hazugság! Hogyan éreztük magunkat, amikor hallottuk, milyen durván beszélnek arról, akit szeretünk? Hogyan viselkedtünk az adott helyzetben? Mi a legjobb módja a pletyka, a rágalom és a durva kritika kezelésének?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Először is, segítsünk a csoport tagjainak megérteni, hogy mi minden tartozik a pletyka körébe! Jakab szerint miért kell mindazt kerülni? Másodsor, mutassunk rá az önteltség nagy veszélyére!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Amikor a szavak mindent letarolnak, mint a megvadult lovak

(Tekintsük át Jak 4:1, 11-12 verseit az osztályban!)

Egy szó hatalmas erővel bírhat. Ha bepillantunk a „múltjába”, jobban megérthetjük, mit jelent a jelenben. Például, ha az arab nyelvben a *pletyka* szó eredetét vizsgáljuk, azt találjuk, hogy a beduinok vagy a nomád pásztorok alaposan megfigyelhették a sivatagban a homokdűnéket szét-rúgva vágató vadlovakat, így születhetett a *pletyka* arab kifejezése. Ha valaki vadlovak vágóját látta a későbbiekben, azonnal eszébe jutott a gonosz beszéd romboló hatása.

Nincs olyan színes története annak a görög szónak, amit Jakab ebben a versben használ a rágalmazás vagy ártó beszéd kifejezésére, mint az arab nyelvben, de nem kevésbé szemléletes a pusztító hatását illetően. A *kataleo* szóból ered, ami azt jelenti, hogy „megszól”, „rágalmaz”. Olyasvalaki a rágalmazó, aki szégyennek vagy megaláztatásnak tesz ki egy másik személyt azáltal, hogy hazugságot mond róla vagy rossz színben tünteti fel. A rágalmazó – akár egy valódi papirusz – több jelentésréteget is tartalmaz, amelyeket ha egyenként felhajtogatunk, baljós árnyalatok tűnnek fel: megmutatkoznak az indítékok azok szívében, akik sportot üznek a rágalmazásból. A *rágalmazni* szó gyöke a *vezetni* kifejezés, ami önmagában még nem jelöl rosszindulatot, ám a rosszír keltésével összefüggésben már előre megfontoltságra, mások tönkretételére, megsebzésére a szándékos eltervezésére utal. Ráadásul a görögben e szó főnévi alakja plusz jelentéstartalommal is rendelkezik: azt is jelenti, hogy valaki „megfürja”, „hátra támadja” a másikat. A hátra támadó nemcsak helytelen dolgokat mond másokról, hanem durva, rosszindulatú híreket terjeszt arról, *aki éppen akkor nincs jelen*.

Ne feledjük, még ha nincs is jelen az, akiről pletykálunk, Isten minden szavunkat hallja! Az Írás azt mondja, hogy számot kell adnunk minden haszontalan, meggondolatlanul kimondott, kártékony szavunkról (Mt 12:36-37). Egy mondás szerint a pletyka így szól: „Ha nem tudsz semmi szépről beszélni, akkor itt a helyed! Ül le mellém!” Még ha tréfásan is hangzik, jól kifejezi szavaink lehetséges, kártékony hatását. A szavak romboló hatására a *sarkasmus* szó is rávilágít. Ez a kifejezés a görög *sarkaszmosz* szóból ered, aminek alapjelentése: húst tép. Közeli rokona a *sarkofág* szó, ami a görögben eredetileg azt jelentette, hogy *húsevő*, majd ebből eredően a holttest tárolására készült kőkoporsót jelöli. Aki pletykálgodik, nem követ el szó szerint gyilkosságot, mégis „tetemetek gyárt” azok jellemét befeketítve, akiket szavaival csépel. Iszonyattal gondolunk azoknak a népeknek a szokásaira, amelyeknél még mindig létezik a kannibalizmus, de vajon a pletyka, a másokról szóló rossz hírek terjesztése nem a kannibalizmust idézi?

Jakab két indokkal kárhoztatja a pletykálás bűnét, és két okból kér, hogy tartózkodjunk tőle: 1) amikor a rágalmazó rosszindulatúan megszólja testvérét, tulajdonképpen a törvényt kritizálja és ítéli meg (11. vers). Hogyan? Úgy, hogy ez a magatartás pontosan ellentétes a

Bibliában található aranyzabállyal: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat” (Lk 10:27). Ha a másikat támadjuk, valójában Istent támadjuk, tehát hibáztatjuk a törvényt, ami elítéli ezt a támadást. 2) A kicsinyes hibakeresés nemcsak azt jelenti, hogy ítéletet mondunk felebarátunkra, hanem azt is, hogy magunkénak tekintjük az ítélet jogát, ami pedig kizárólag Istent illeti meg. Figyeljük meg, hogyan szólítja meg Jakab az olvasókat: „atyámfiai” és „felebarátod” (11-12. vers, új prot. ford.). E szavak választásával Jakab a hívőket összekötő szoros családi kötelékre emlékeztet. Amint János apostol is mondta: „Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért” (Jn 15:13). A szeretet valódi cselekedetei a rágalmazással ellentétesek. A szerető szívű ember nem elveszi barátja életét, inkább kész a sajátját feláldozni a megmentéséért. János evangéliumában a barát szó Jézus példázatát idézi az irgalmas samaritánusról, válaszul a következő kérdésre: „De ki az én felebarátom?” (Lk 10:29). A példázat és Ellen White kijelentése egybehangzó: „Felebarátunk mindenki, akinek szüksége van segítségünkre” (Krisztus példázatai. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 262. o.). Minden keresztény olyan időnként, mint az útszélén otthagyt, félholt-ra vert utazó; ugyanakkor mindannyian Isten irgalmas samaritánusai is lehetünk, hogy megmentsük azokat, akik félholtan fekszenek az út mellett. Ez mindig arra késztesen, hogy udvariasan és tisztelettel bánjunk mindenkivel, akivel csak kapcsolatba kerülünk!

Elmélkedjünk: Milyen értelemben mondhatjuk, hogy a pletyka olyan, mint a gyilkosság? A pletyka szó görög megfelelőjének eredete hogyan világít rá a kifejezés mélyebb értelmére? Miként mutat rá a pletyka ártalmas hatására? A másik ember megszólása miért jelenti a törvény rágalmazását és azt, hogy az ember bitorolja Isten előjogait?

II. Pára és füst

(Tekintsük át Jak 4:13, 16 verseit az osztályban!)

Ezek a versek az önteltség gyökerére mutatnak rá, arra, amikor valaki túllép annak a határain, ami ésszerű és jogos. Jakab kifejti, hogy *nem* ésszerű, ennél fogva *elbizakodott* lépés Isten akaratától függetlenül terveket szőni. A Szentírás megindokolja, hogy miért. „*Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentléleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok*” (1Kor 6:19)? Krisztus maga mond-

ja, hogy énünk megtagadása szükséges keresztünk hordozásához. Becsvágyó törekvéseink mellett a kereszt már nem fér el a vállunkon! Ha mégis megpróbáljuk egyszerre vinni mindkettőt, a keresztet el fogjuk ejteni. Mondanivalója nyomatékosítására, nehogy a keresztények azzal ámítsák magukat, hogy nyugodtan elnapolhatják a Krisztusnak való teljes átadást, Jakab *A példabeszédek könyvéből* visszacsengő kifejezésekkel teszi fel a kérdést: „mert micsoda a ti életetek? Bizony pára [lehelet, füst, köd] az, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik” (Jak 4:14). E képek arra utalnak, hogy miután az életünk véget ér, semmi nem jelzi majd, hogy valaha léteztünk, nyomunk sem marad. Ezzel együtt pedig minden tervünknek és minden vágyunknak vége szakad. Jakab nem önmagában a tervezést tiltja, hanem figyelmeztet, hogy emlékezzünk a következőkre: 1) Értelmi, érzelmi és fizikai valónk egyaránt Isten tulajdona. 2) Az Ő ajándékai az eszközök, amelyeket munkánk végzéséhez kapunk. 3) Hogy megszabaduljunk az önteltségtől, minden tervünket és eszközünket először tegyük le a lábai elé, és csak utána határozzuk el, mit fogunk tenni! 4) Legyen ez a hozzáállásunk: „Ha az Úr akarja és élünk, im ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni” (15. vers)! Az ilyen magatartással elismerjük: Istennek abszolút uralma van életünk minden területe felett, és minden tettünk célja egyedül és legfőképpen az, hogy az Ő akaratát teljesítsük. Ezzel alárendeljük énünket a világegyetem Királyának, és elismerjük, hogy egész valónk csakis tőle függ. Hiszen az egyetlen, ami halálunk után megmarad: „lelki és erkölcsi jellemünk” (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból*. 1. köt. Budapest, 1999, Advent Kiadó. 244. o.).

Elmélkedjünk: Jakab szerint mit jelent az elbizakodottság? És mi az ellentéte? Mit árul el az ember szívéről az, ha öntelt? Mit jelent az, hogy valamit „az Úr akarata szerint” teszünk? Miért legyen ez az alapeleme minden tervünknek?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Gyakorlati kérdések:

- 1) Mit tehetünk azért, hogy kerüljük a pletykázkodást? Soroljunk fel bevált módszereket arra, mit tehetünk, amikor az emberek körülötünk elmarasztalóan, rosszindulattal kezdenek beszélni valakiről (pl. váltsunk témát, imádkozzunk magunkban, mondjuk valami szépet az illetőről stb.)!
- 2) Hogyan kerüljük el az elbizakodottságot?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Az alábbi tevékenység segítségével szemléltessük a Krisztus nélküli élet haszontalan voltát és az önteltség veszélyét!

Tevékenység: Mi történik, ha egy követ a tó vizébe dobunk! (Például: a víz felszíne megnyílik, ott egy „hasadék” keletkezik, de néhány másodperccel később össze is zárul, és hamarosan már a becsapódás által keltett hullámok is eltűnnek, és semmi nem emlékeztet arra, hogy a kő megtörte a víz sima felszínét.) Hogyan szemlélteti ez az illusztráció az emberi lét törekenységét és azt, hogy milyen fontos mindent a kereszt lábához tenni és Krisztusnak alárendelni?

A NEM TÚL BÖLCS SOLOMON TUDÁSRA TESZ SZERT DENNIS RODRIGUEZ

Tizenévesként Solomon nem volt valami bölcs. Engedett a társai nyomásának, rászokott a cigarettára és a drogra. Mindenféle szert kipróbált, amihez csak hozzájutott, és sokszor jártányi ereje sem volt, mert nem evett. Semmi másra nem vágyott, mint a drogra.

A barátaival bandába verődtek és utcai harcokba keveredtek. Egyszer, amikor nagyon beszívott, felkapott egy hosszú kést, hogy leszúrja az apját. Ekkor éles hangot hallott: „Állj!” Úgy dobta el a kést, mintha megégette volna. „Segítsetek!” – könyörgött a szüleinek. Pszichiátriai kezelésre viték. A kórházban azonban csak pár napig tartották bent.

Solomonért folyamatosan imádkozott a nagymamája, és biztatta, hogy menjen el vele a gyülekezetbe, mert ott gyógyulást talál. Solomon elment, és érezte Isten szeretetének vonzását. A drogokról azonban nem szokott le még tíz évig. Addigra azonban meghalt a nagymamája és az édesapja is. Az a két ember, aki segíteni próbált neki, már nem lehetett mellette. Nem menekülhetett többé Isten elől, átadta neki az életét. Viszont azt továbbra sem tudta, milyen felekezetbe járjon. Többel is próbálkozott, végül elment egy adventista gyülekezetbe, ahol éppen keresztség volt. Miközben nézte az alámerítést, úgy érezte, most már tudja, mit kell tennie. Nemsokára ő is megkeresztelkedett. Megtérése valóságos volt. Örömmel és hűségesen szolgálja Istent a gyülekezetben mint diakónus és presbiter. Hűségét látva néhányan a családjából is megtértek.

Nemrégiben evangelizációs sorozatot is tartott, ahol hét embert vezetett Jézushoz. Könyvelőnek tanult, de egyszerűbb munkát választott, hogy legyen ideje és alkalmja a bizonyágtevésre. A buszon és az utcán is beszél a hitéről. „A függőségem miatt évekip drogokon éltem. Most az Isten iránti szeretet arra készítet, hogy prédikáljak.”

Dennis Rodriguez lelkészként szolgál a hondurasi Tegulcigalpában.

Sírjakok és jajgassatok!

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 5:1-6*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Tudatosítsuk, hogy a bűntől való elfordulás eredménye az átalakult élet!

Érezni: Tartsunk őszinte bűnbánatot!

Cselekedni: Nagylelkű adakozással tanúsítsuk meggyőződésünket, hogy minden jó ajándék Istentől való!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Őszinte megtérés

- A** Miért mondja Jakab a gazdagoknak, hogy sírjanak? Mi okuk van rá?
- B** Mit jelent a megtérés és az Isten szerinti szomorúság a Szentírás alapján?

II. Sírjakok és jajgassatok!

- A** Hogyan vezet megtéréshez az Isten szerinti szomorúság?
- B** Miért nem lehet igazi változás az életünkben anélkül, hogy őszintén szomorkodnánk bűneink miatt, majd el is fordulnánk azoktól?

III. Kincset gyűjteni a „levágás napjára”

- A** Hogyan bizonyíthatjuk javaink kezelésével és felhasználásával, hogy tudjuk: Istentől származik minden, amink csak van?
- B** Hogyan mutathatod be a gazdagságban való bizalom hiábavalóságát?

Összefoglalás: Őszinte bűnbánat nélkül nem mehet végbe valódi átalakulás.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Őszinte bűnbánat nélkül nem lehet végbe valódi átalakulás.

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak megérteni: az átalakult élet annak eredménye, hogy elfordulunk a bűntől!

Nyitó tevékenység: Nézzük meg Jakab felszólítását annyi fordításban, amennyiben csak tudjuk: „*sírjatok és jajgassatok*” (Jak 5:1, új prot. ford.)! A jajgatás a gyász nyilvánosan is látható és hallható formája. Beszéljünk a gyásznak a társadalmunkban elfogadott formájáról! Milyen külső, látható, hallható dolgokra kerül sor, amikor állami gyászt, illetve megemlékezést rendelnek el? Beszéljünk arról, hogyan éltük meg a szeretteink elvesztése miatti gyászt, milyen látható és hallható módon nyilvánult meg a fájdalmunk?

Elmélkedjünk: A gyással kapcsolatos tapasztalataink hogyan segítenek megérteni Jakab szavait arról, hogy gyászoljunk és szomorkodjunk bűneink miatt? Miért kell a bűneink miatt szomorkodni? Szánjunk időt arra, hogy csöndes imában kifejezzük fájdalmunkat azért, amit bűneinkkel okoztunk másoknak és Jézusnak! Hogyan visz közelebb Istenhez az ilyen gyászfolyamat?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak megérteni az őszinte bűnbánat fontosságát és jelentését, valamint a gazdagságban való bizalom hiábavalóságát!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Sírjatok és jajgassatok!

(Tekintsük át Jak 5:1-6 verseit az osztályban!)

„Nosza immár ti gazdagok, *sírjatok, jajgatván a ti nyomorúságaitok miatt, amelyek elkövetkeznek reátok*” (Jak 5:1) – inti Jakab a gazdagokat. Vajon miért mondja, hogy nyíltan és leplezetlenül adjanak hangot gyászuknak? Nem lett volna célravezetőbb lelkileg – az anyagi és társadalmi szempontokról nem is beszélve –, ha arra kéri a gazdagokat, hogy négyszeresét

fizessék vissza mindannak, amit csalással másoktól elvettek, ahogyan Zákheus, a vámszedő is tette Jézus látogatása után? Vajon nem a helyreállítás és a reformáció a kegyelem által átformált élet gyümölcse és céljának megvalósulása? Erre a kérdésre Jakab egyértelműen igent válaszolna. A kegyelem munkájának eredménye az átalakulás, ami viszont nem mehet végbe bűnbánat nélkül. A „*ti gazdagok*” kifejezés lelki és anyagi szempontból is értelmezhető, vagyis, azokat jelöli, akik anyagi javakban bővülködnek, de lelkiekben szűkülködnek. János is utal rájuk a laodiceai gyülekezetnek szólva: „*Mivel ezt mondom: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen*” (Jel 3:17). Amennyiben a beteg nem hallgat Jakab gyászra buzdító szavára, a János által javasolt szer nem hoz neki gyógyulást. „*Az tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító irral kend meg a te szemeidet, hogy láss*” (18. vers). Elengedhetetlen a gyász és a bűneink miatt érzett őszinte fájdalom. A bibliai időkben a jajgatás volt a halottak feletti gyász elfogadott módja. Jakab felszólítja a gazdagokat, hogy jajgassanak saját haláluk miatt – amíg élnek; vagyis, amíg van lehetőségük a megtérésre. Világossá teszi, hogy a gazdagok ruháit „*moly ette meg*” (Jak 5:2), vagyis lelki értelemben véve nem takarhatják be őket, így bárki láthatja becstelen tetteiket. János apostol szerint szemgyógyító irra van szükségük azoknak, akik önmagukat gazdagnak tartják, lelki ítélőképességre, amit a Szentlélektől kapnak, hogy valódi fényben lássák meg önmagukat. Kell még tűzben megpróbált arany, ami a hit, hogy kinyújthassák kezüket, és elvehessék, amit Isten ingyen felkínál nekik. Igényelniük kell Isten kegyelmének romolthatatlan gazdagságát, hogy bőkezűek lehessenek és a mennyben gyűjtsenek kincseket.

Elmélkedjünk: Miért mondja Jakab a gazdagoknak, hogy sírjanak és jajgassanak? Mi a célja az ilyen gyásznak? Hogyan vezet megtérésre az Isten szerinti szomorúság (2Kor 7:10)?

II. A „levágás napján”

(Tekintsük át Jak 5:2-6 versét az osztályban!)

Jakab a gyászra való felhívást a gazdagok ellen szóló, kétféle ítélet felsorolásával folytatja. Az első (2-3. vers) a felhalmozott javakra mond ítéletet, és pontosan részletezi, hogyan sújtja átok azokat. A második (4-6. vers) a

gazdagok által elkövetett konkrét bűncselekményeket sorolja fel, amelyekkel vagyonukat szerezték. Tanulmányozzuk mindkét részt, hogy mélyebben megértsük a lelki vonatkozásokat! Haszontalan a gazdagságban bízni! A mások kizsákmányolása árán szerzett vagyonért szörnyű árat fizetnek nemcsak a gazdagok, de az egész társadalom is.

Anyagi értelemben a gazdagságot annak alapján mérjük, hogy mi minden van a birtokunkban. A gazdagok, akikre Jakab utal, nem csupán gazdagok, hanem egy angol bibliafordítás szerint „mérhetetlen vagyonnal” rendelkeznek. A szükségesnél sokkal többet gyűjtöttek, miközben nélkülöznek azok, akiktől zsarolással elvettek. Bőséges gazdagságuk három területen mérhető: 1) rengeteg ruha (2. vers), 2) arany és ezüst (3) és egyéb, konkrétan meg nem nevezett kincsek (3. vers). Ebbe az utóbbi körbe tartozhatnak az értéknek tartott dolgok: házak, földterületek, művészeti gyűjtemények, ékszerek, részvények stb. E kincseket Jakab megfogalmazása szerint a gazdagok az utolsó napokban, illetve az utolsó napokra gyűjtötték (3. vers). A dúslakodás, a túlzott bőség képei ezek, amelyek mögött ott a kapzsiság és a fősvénység. A legzavaróbb kifejezés viszont ez: „az utolsó napokban”, mert azt a szándékot sugallja, hogy a gazdagok a lelki dolgok helyett a vagyon felhalmozását részesítik előnyben. Ebben benne értendő az az érvelés is, hogy mindezt Isten ügyéért teszik. A második leírásban azonban Jakab lerántja róluk a leplet, és elmondja, hogy amit tesznek, azt nem *Istenért*, hanem Isten keresése *helyett* teszik. Jakab figyelmeztet, hogy a csalárd életmód világosan látható. *„Ímé a ti mezőiteket learató munkások bére, amit ti elfogtatok, kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának füleihez. Dózsöltetek e földön és dobtátok; szíveteket legeltettétek mint áldozás napján. Elkárhoztattátok, megöltétek az igazat; nem áll ellent néktek”* (4-6. vers).

A gazdagság öncélú hajszolása a következőket eredményezi: 1) elnyomás, 2) az ember önző vágyainak kielégítése, 3) önfelmagasztalás, 4) telhetetlenség, 5) jogtalanságok, 6) gyilkosság. E gonoszságok nemcsak szemmel láthatóak, hanem azért láthatóak, mert a gazdagok nyíltan, a megtorlástól való félelem nélkül cselekszenek. Ám a tetteiket nemcsak az emberek látják, hanem Isten is. *„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért”* (Mt 16:26)? A világban túl gyakran szembe-sülünk azzal, hogy milyen keveset ér egy ember lelke. Jakab felszólítja a

gazdagokat: „*sírjatok, jajgatván a ti nyomorúságaitok miatt*” (Jak 5:1), de Isten szerint való szomorúsággal, ami „*üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez*” (2Kor 7:10). Így kerülhetik el az áldozás/levágás napján rájuk váró ítéletet (Jak 5:1, 5).

Elmélkedjünk: Az anyagi javak is Isten ajándékai. Miért ítéli el mégis Jakab a felhalmozott gazdagságot? Milyen eszközökkel gyűjtötték össze kincseiket a gazdagok? Mire figyelmeztetnek Jakab szavai, mi lesz, ha a gazdagok nem tartanak igazi bűnbánatot?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Fogadjuk meg Jakab bűnbánatra hívó szavát a mindennapjainkban!

Gyakorlati kérdések: Milyen értelemben tartjuk magunkat gazdagnak? A társadalom nemcsak anyagi szempontból méri a gazdagságot, bár ez a leginkább kézenfekvő. Vannak, akik szemében az egészség vagy a család a mértékegység. Mások számára az elismerés, a hírnév vagy az egyéni teljesítmény. Ezek mind jó dolgok, de csak akkor, ha szem előtt tartunk két tény: 1) A kincs, amit értékelünk, Isten ajándéka, amit azért kapunk, hogy ne csupán a magunk, hanem mások áldására használjuk. 2) Isten szolgálatára, az Ő ügyének előmozdítására és ne a magunk dicsőségére fordítsuk! Mi mindennel áldott meg Isten? Miért törekedjünk önmagunk felmagasztalása helyett Isten dicsőítésére?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Egyénileg alkalmazzuk Jakab üzenetét, hogy ne bálványozzunk semmit, ami megosztaná elkötelezettségünket!

Tevékenység: Jakab arra szólítja fel a gazdagokat, hogy sírjanak a nyomorúság miatt, amibe a bűn vezeti őket. Mitől kell elfordulnunk, mit kell elhagynunk? Mi az, ami miatt sírva közelebb kerülhetünk Jézushoz? Kérjük meg az osztály tagjait, hogy otthon fogalmazzanak meg egy Istennek szóló bűnbánó zsoltárt vagy imát, a témája pedig a bűn vagy az általa okozott fájdalom miatti szomorúság legyen. A formája szabadon választható: vers, festmény, ének vagy zsoltár, zene.

A HALÁL ÖSVÉNYE - 1. RÉSZ

JOEL SANDOVAL

Joel Sandoval adventista családban nőtt fel, de nem engedte, hogy életét átformálja Isten kegyelme. Tizenévesként fellázadt a gyülekezet által képviselt megszorítások ellen. Tizenöt évesen kimaradt a közösségből, és egy utcai bandához csapódott. Hamarosan bűncelekményekbe bonyolódott, a drogok és a spiritizmus hálójába került. Sátánista jeleket tetováltatott magára és marihuánát szívott. Hamarosan rászokott a kokainra is.

Szülei megengedték neki, hogy otthon lakjon, mert remélték, hogy egyszer csak jó útra tér. Ám a drog hatása alatt gyakran összetört dolgokat és fenyegette az édesanyját. Egyszer öngyilkosságot is megkísérelt. Meg volt győződve arról, hogy őt senki sem szereti. Szüleit gúnyolta, amikor imádkoztak.

Egyik éjjel a bandával egy leszámolásra ment volna, de egy hang azt súgta neki, hogy ne mozduljon otthonról. Másnap megtudta, hogy a legjobb barátja meghalt az összecsapásban. Joel ráébredt, hogy Isten figyelmeztette. Felidézte magában, hogy lázadásai ellenére is kitartóan szólítottá az Úr. Zokogni kezdett, mert nem látott kiutat akkori életéből. Néhanapján elment a gyülekezetbe, de kívülállóknak érezte magát, ezért inkább elmaradt.

Eldöntötte, hogy más országba költözik. Amikor elköszönt, édesanyja egy Újszövetséget adott neki, és megígérte, hogy imádkozni fog érte. Joel őt társával indult el Hondurasból, és Mexikó felé tartott. Guatemalán át jutottak el Mexikóba. Egy hajnali órán feldühödött tömeg vette körül őket, az emberek késekkel és fegyverekkel fenyegetőztek. Előző nap ugyanis valaki kirabolt egy helyi kereskedést, és rájuk terelődött a gyanú. Bezárták őket és körülvették az épületet.

A fiúk halálra rémülten figyelték, amint a helybéliek akasztófát ácsoltak, hogy arra húzzák fel őket. Joel előtt lepergett, mennyi csalódást okozott családjának és Istennek. Előhúzta hátizsákjából a kis Újtestamentumot és olvasni kezdte.

Folytatjuk

Felkészülés az aratásra

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 5:7-11*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, mit jelent béketűréssel várni az Úr eljövetelére!

Érezni: Igyekezzünk béketűrők maradni akkor is, ha igazságtalanság ér vagy szenvednünk kell!

Cselekedni: Ne veszítsük el bátorságunkat a gonosz támadása idején, miközben várjuk az Úr eljövetelét!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. „Legyetek... béketűrők”

A Határozzuk meg, mit ért Jakab azon, hogy legyünk béketűrők!

B Melyek a béketűrő ember jellemzői Jakab leírása szerint?

II. Jób béketűrése

A Milyen szempontból alakították és erősítették Jób hitét az elszenvedett megpróbáltatások?

B Mit tanulhatunk Jób példájából, ami erősíti a hitünket?

III. Figyelni és várni

A Hogyan mutathatjuk be a gyakorlatban is, mit jelent a béketűrés?

B Jakab szerint hogyan reagáljunk a világban tapasztalható gonoszságra?

Összefoglalás: Jakab felszólít, hogy miközben az Úr eljövetelére várunk, törekedjünk a béketűrésre a gonoszság és az igazságtalanság ellenére is, és ne veszítsük el bátorságunkat.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Jakab felszólít, hogy miközben az Úr eljövételére várunk, törekedjünk a béketűrésre a gonoszság és az igazságtalanság ellenére is, és ne veszítsük el bátorságunkat.

Tanítók részére: Az alábbi beszélgetés segítségével az osztály tagjai jobban megértik, mennyire fontos béketűrőnek lenni az igazságtalan helyzetekben és a szenvedés idején is, megnyugodva Isten ígéretében, hogy Ő végül mindent jóvátesz.

Nyitó tevékenység: Beszéljünk Jób próbáiról, valamint más ószövetségi próféták szenvedéseiről! Összpontosítsunk arra, mi mindent kellett kiállniuk és hogyan viselték az üldöztetéseket!

Elmélkedjünk: Ha egy illusztrációt kellene készítened Jób története alapján a béketűrésről, mit ábrázolna? Hogyan bizonyította bátorságát Ézsaiás, amikor el kellett hordoznia felesége halálát? Hogyan fogadta Hóseás Istennek azt az utasítását, hogy egy utcanőt vegyen feleségül? E bibliai szereplők élete miként mutatja be a béketűrését a gyakorlatban? Hogyan léphetünk mi is a nyomdokaikba?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak alaposabban megérteni, mit jelent a béketűrés és miként valósíthatjuk meg életünkben!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. „Legyetek... béketűrők”

(Tekintsük át Jak 5:7-8 verseit az osztályban!)

Jakab rövid prédikációt jegyzett le a béketűrésről (Jak 5:7-8). Az írás így kezdődik: „Legyetek azért...” Az „*azért*” kifejezés a „*tehát*” rokon értelmű szava, és arra utal, hogy itt egy korábbi gondolat összefoglalása következik. Az előző szakasz a gazdagok lelki romlottságáról szól (Jak 5:1-6), és megalapozza a 7-8. versek mondandóját. Itt Jakab inti a hívőket: legyenek béketűrők. Megemlít néhány példaképet, hogy segítsen kitartani az igazságtalan helyzetekben is. A földművest hozza egyik példának a béketűrésre, arra a jellemvonásra, amit az Úr eljövételére várakozva ki kell alakítanunk. „*Ímé a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűréssel várja,*

míg reggeli és estveli esőt kap” (7. vers). Ha az igeverset elemezzük, mélyebb bepillantást kaphatunk abba, mit jelent várni. Figyeljük meg, hogyan várokozik a szántóvető! 1) Szeretné látni munkájának eredményét, 2) virrasztását a hosszútűrés jellemzi, míg 3) megkapja a korai és késői esőt. A szántóvető vár, vagyis tudja, hogy egy bizonyos dolog egészen biztosan bekövetkezik. Az Ige szerint Isten el fog jönni és elkezd az aratást, mert „megérett az aratni való” (Jóel 3:13). Az ítéletről szóló leírások nyelvezetét idézi az aratás képe, amint utal rá a korai és késői eső említése. A szántóvető feladata a lelkek nagy aratásában nem az, hogy a romlást nézze, hanem a mezőt. És nem is a munkatársa mezejét kell lesnie, hanem a neki kijelölt földterületet. Azt kell őriznie, figyelnie, mikor érik meg a gabona, hogy learassa, kérébe kösse és behordja a mennyei tárházba. Ennek elősegítésére szükség van a korai és késői esőre, ami a Szentlélek kiadásának világos jelképe Zak 10:1 és ApCsel 2:1-3 versei alapján. Figyeljük meg, hogy a szántóvető nem igazán tudja befolyásolni az aratás minőségét és mennyiségét. Csak annyit tehet, hogy elveti a magot, imádkozik és vár, remélve, hogy az eső megöntözi majd a földet, hatására kikel és szárba szökken a gabona, majd beérik az aratásra. A szántóvető dolga tehát az aratásig az, hogy imádkozzon és őrködjön. Várokozni és virrasztani ugyanezt jelenti. Beletartozik a türelmes várokozás és a remény, hogy a várt és megígért eredmény majd megvalósul. Tartsuk szem előtt, hogy a magvetés a folyamat elején, az aratás pedig a végén történik! A legtöbb időt a két végpont közötti végeérhetetlen munka és annak sok-sok velejárója emészti fel. A földműveléshez hozzátartozik a várokozás is, ezért ez tökéletes hasonlat azok számára, akik az emberi szív talaját szántják, hintik az evangélium magvait és várják, hogy a magvak gyökeret eresszenek, majd ápolják a kikelő növényeket. Miként a szántóvetők, mi is kapunk egy-egy földterületet, azokat, akik felett őrködnünk kell, legyen az a családjunk, a baráti körünk, a munkahelyi vagy gyülekezeti közösségünk, ahol csak találjuk magunkat. El kell vetnünk minden szívből az evangélium magvait, türelmesen várva az eredményt, mint akik tudják, hogy számot kell adnunk (Zsid 13:17). Szívünkben az tartja ébren a reményt és a kitartást, ha a mezőre figyelünk, nem pedig a világ hibáira és kudarcaira, valamint a saját botlásainkra.

Elmélkedjünk: Hogyan viszonyuljunk a világban tapasztalható gonosz-sághoz? Milyen megoldást kínál Jakab? Mit ért azon, hogy legyünk béketűrők, miközben az Úr eljövetelére várunk?

II. Boldogok a túrni tudók

(Tekintsük át Jak 5:9-11 versét az osztályban!)

Jakab a továbbiakban példákat hoz elénk. Olyan embereket említ, akik a próbák tüzeiben is kitartottak: az ószövetségi próféták és Jób. A kínzó és kegyetlen tűzpróbákban szelíden és alázattal viselték magukat, Isten irgalmáról és könyörületességéről téve bizonyoságot (Jak 5:11). Az üldöztetés sajnos szükséges rossz a bűnterhes világban. Miért? Mindnyájan „próbajátékon” veszünk részt, mert „jelentkeztünk” a mennybe. Az üldöztetés lehetőséget ad arra, hogy a világegyetem színpadán bizonyítsuk, kihez vagyunk hűségesek: Krisztushoz vagy Sátánhoz. Egy dolog türelmesen várakozni. A próféták és Jób hősies hosszútűréséhez hasonló lelkületről viszont akkor teszünk bizonyoságot, ha türelmesek maradjunk az üldöztetés, az anyagi veszteség, a társadalmi kirekesztés vagy akár a halálbüntetés kockázata ellenére is, amikor semmi reményünk nincs arra, hogy itt a földön bármilyen hasznot is hozna kitartásunk. Jakab gyakorlati módon mutatja be mindezt, hogy felismerjük, amikor találkozunk vele: *„Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: ímé a Bíró az ajtó előtt áll. Például vegyétek, atyámfiai, a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat, akik az Úr nevében szólottak. Ímé, boldogoknak mondjuk a túrni tudókat”* (Jak 5:9-11).

A hosszútűrést a következő jellemzőkről ismerhetjük fel: 1) nem hajlandó kritizálásra, ami nem építő, nem felemelő, 2) higgadt és szelíd marad akkor is, ha durvasággal és szenvedéssel szembesül. Az irgalomnak ezek a külső megnyilvánulásai mindenképpen azt bizonyítják, hogy az ember szívében a Szentlélek lakozik. Ha az Ítélobíró előjogait bitoroljuk, akkor nemcsak az fenyeget, hogy tévesen ítélnék, hanem az is, hogy ugyanazzal a lelkülettel ítélnék meg bennünket is, amivel mi ítélnék. Jakab emlékeztet rá, hogy *„igen irgalmas az Úr és könyörületes”* (11. vers), és amennyi könyörületet mutatunk mások iránt, miközben az Úr érkezésére várunk, irántunk is annyit fognak tanúsítani. *„Boldogok az irgalmasok – mondta Jézus a Hegyi Beszédben –, mert ők irgalmasságot nyernek”* (Mt 5:7).

Elmélkedjünk: Mit jelent a jöbi hosszútűrés? Mit állt ki a pátriárka és mit szenvedtek el a próféták? Ami még fontosabb: *hogyan* viselték a nehézségeket? Melyek a türelmes ember jellemzői Jakab leírása alapján? Hogyan mutatják be Istent másoknak e tulajdonságok? Az egymás elleni panaszkodás hogyan sodor abba a veszélybe, hogy magunk is megítélte-

tünk? Mit ír erről Jakab? Isten mely tulajdonságait sorolja fel levelének idézett szakaszában? Ezek szerint hogyan viszonyul tékozló és hűtlen gyermekeihez az Úr?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Bátorítsuk az osztály tagjait, hogy a mindennapokban gyakorolják a hosszútűrés Jakab által vázolt alapelveit!

Gyakorlati kérdések:

1) Miután Jakab intése alapján megbeszéltük, milyen égető szükségünk van a hosszútűrésre, válaszoljunk a kérdésre: Életünk mely területén gyakorolhatnánk nagyobb türelmet?

2) Soroljunk fel módszereket, amelyek segítségével türelmesek maradhatunk ahelyett, hogy szabadjára engednénk indulatainkat vagy elkeseredett haragunkat! Pl. imádkozunk, bibliaszövegeket tanulunk és felidézzük azokat; nagy levegőt veszünk, mielőtt visszavágnánk stb. Hogyan segítenek ezek az egyszerű dolgok adott élethelyzetekben, amikor türelemre van szükség? És hosszú távon, amikor nagyon vágyunk valamilyen változásra vagy arra, hogy imánk meghallgatásra találjon? (Pl. várunk egy munkahelyre, Isten válaszára, hogy megfelelő házat találjunk vagy megoldódjon egy családi probléma.)

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Az alábbi tevékenység segítségével igyekezzünk megértetni az osztály tagjaival, mit is jelent a hosszútűrés, és mennyire fontos türelmesen élni az ideges, türelmetlen világban!

Tevékenység: Ha a türelemnek arca lenne a Bibliában, akkor az Ószövetségben szinte biztosan Jóbé lenne az, az Újszövetségben pedig Jézusé. Kiket említenénk meg a történelmi korokból vagy akár napjainkból a türelem ösztönző példáiként? Indokoljuk meg, miért tartjuk követendő példának őket?

A HALÁL ÖSVÉNYE - 2. RÉSZ

JOEL SANDOVAL

Joelnek eszébe jutott, hogy szombat van. A szülei bizonyára a gyülekezetben érte imádkoznak. A nagy zűrzavar közepette letérdelt egy sarokban. Kinyitotta a Bibliát és a Zsoltárokat olvasta, azután imádkozott: „Uram, te megmentetted Dávidot is az ellenségeitől. Ha élve kiviszel innen, neked adom az életemet, és mindenkinek elmondom, mit tettél értem. Kérlek, ments meg!” Az egyik helybéli meglátta, amint Joel a sarokban térdel. Azt hitte, valami szertartást végez, és nagyon megijedt. Közben az egyik fiúnak eszébe jutott a férfi neve, akinél előző éjjel megszálltak. Könnyörögtek fogvatartóiknak, hogy menjenek el, és keressék meg az illetőt. Végül meg is találták, és ő igazolta a fiatalokat. Perceken belül szabadon engedték őket. Az egyik férfi később elmondta Joelnek: „Megöltünk volna benneteket, de amikor láttuk, hogy a sarokban térdelsz és varázsolsz, megijedtünk.” Joel egy pár pillanatig döbbenetben hallgatott. Aztán rájött, hogy Isten a bűnbánat könnyeit és a Biblia olvasását használta fel arra, hogy félelmet ébresszen a férfiak szívében. A fiúk továbbálltak a faluból, de később a mexikói hatóságok kitoloncolták őket az országból. Amikor Joel hazaérkezett és elmondta szüleinek mi történt, édesanyjától megtudta, hogy aznap reggeltől estig imádkozott érte, mert különleges késztetést érzett. Joel átgondolta az egész életét. Hányszor meghalhatott volna, és Isten mindig megmentette! Tudta, hogy az Úr végig mellette volt, még ha ő lázadt is ellene. A gyülekezetben is elmondta bizonyágtételét, bocsánatot kért a testvérektől is, és nemsokára megkeresztelkedett.

Az egykori bandatagoknak is elmondta tapasztalatát. Ma egy kis csoportot vezet, bibliaórákat ad és diakónusként szolgál. „Egy változásra vágyom még, hogy el tudjam tüntetni a tetoválásokat magamról! Ez most lehetetlen, de amikor Jézus eljön, ismét tiszta lesz majd a bőröm. Kimondhatatlanul bánom azokat az éveket, amikor Jézus helyett Sátánt imádtam. Életem további részében mindenkinek csak Jézusról akarok beszélni, aki többször is megmentette az életemet. Most már megfordultam az úton, egészen megújultam!”

Joel Sandoval Honduras északi részén él a szüleiivel. Egy ruhagyárban dolgozik, szabadidejében pedig a hitéről beszél az embereknek.

Ima, gyógyítás és helyreállítás

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Jakab 5:13-16*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük el az ima és a bűnbánat fontosságát, amikor Istenhez fordulunk gyógyulásért és bűnbocsánatért!

Érezni: Higgyük el, hogy Isten bármilyen betegségből képes meggyógyítani a szenvedőt, legyen az fizikai vagy lelki természetű!

Cselekedni: Bízunk teljes szívvel Krisztusban, a Nagy Orvosban!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A betegekért mondott ima

- A** Amikor gyógyulásért fordulunk Istenhez, Jakab tanácsai alapján milyen lépéseket tegyünk meg?
- B** Mi a szerepe az imának és a bűnvallásnak ebben a folyamatban?
- C** A *helyreállít* kifejezés mit érzékeltet Istenről a gyógyítással kapcsolatban?

II. Az időzítés kérdése

- A** Jakab azt tanácsolja, ha betegek vagyunk, hívjuk magunkhoz a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak értünk. Hogyan meríthetünk erőt ebből?
- B** Mit tehetünk, hogy akkor is erős maradjon a hitünk, amikor sokáig nem jön válasz a gyógyulásért mondott imánkra?

III. Bízni a Nagy Orvosban

- A** Hogyan tudnánk bátorítani azt, aki elcsüggedt, mert a gyógyulásért mondott imái látszólag válasz nélkül maradnak?
- B** Hogyan vigasztalhatjuk igazán, szeretettel azt, aki a szerettei közül gyászol valakit?

Összefoglalás: Semmi nincs, amit Isten ne tudna meggyógyítani, átalakítani, megjavítani, bekötözni vagy helyreállítani!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Semmi nincs, amit Isten ne tudna meggyógyítani, átalakítani, megjavítani, bekötözni vagy helyreállítani!

Tanítók részére: Az alábbi tevékenységgel bátorítsd az osztály tagjait, hogy ne csak mint Megváltójukhoz forduljanak Jézushoz, hanem úgy is, mint aki a Nagy Orvos, aki meggyógyítja minden betegségeinket (Zsolt 103:3)!

Nyitó tevékenység: Kérjünk meg az osztályból egy-két személyt, aki elég nyitott rá és nem feszélyezett, hogy röviden beszéljen egy olyan időszakról, amikor gyógyulást kért az Úrtól önmagának vagy másnak! Milyen jellegű volt a betegség? Mi lett a dolog végkimenetele? Megkapta-e a remélt választ? Ha nem, hogyan kezelte a helyzetet? Milyen kérdések vetődtek fel benne? Erősítette-e hitét ez a tapasztalat? Mit tanult meg közben Jézusról, a Nagy Orvosról?

Elmélkedjünk: Az elhangzott tapasztalatok és saját élettörténeteink alapján milyen szerepe van a gyógyulásban a hitből fakadó imának (15. vers)? Mondjuk el, mit tanultunk az ilyen jellegű imáról gyógyulásaink kapcsán! Hogyan mélyítették el ezek a tapasztalatok bennünk Krisztus megismerését, aki nemcsak betegségeinket, hanem bűneinket is elveszi?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Hangsúlyozzuk az ima és a bűnvallás fontosságát az Istentől jövő gyógyítás és megbocsátás folyamatában!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Imádság a betegekért

(Tekintsük át Jak 5:14-16 verseit az osztályban!)

Jakab azt tanácsolja, hogy amikor valakinek gyógyulásra van szüksége, hívja magához a gyülekezet véneit. „*Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit*” (14. vers). Ezt a tanácsot nem szabad úgy értelmezni, mintha Jakab ellenezné az orvosi beavatkozást. Inkább egyszerűen arra akarja irányítani a figyelmünket, hogy betegségeinknek van egy lelki dimenziója, amit nem szabad figyelmen kívül hagyni, ha gyógyulni szeret-

nénk. Bármely utat is választjuk a gyógyulás folyamatában, először kérjük mindig a Nagy Orvos tanácsát és beavatkozását! Mit értett Jakab azon, hogy „*beteg-é valaki köztetek*”? Ez elég egyértelmű kérdés, még inkább egyértelmű válasszal. Csakhogy a láz és valamilyen veleszületett rendellenesség igencsak különböző helyzet. Jakab tanácsa vajon vonatkozik a születési rendellenességekre, krónikus betegségekre, gyógyíthatatlan bajokra, bénulásra stb.? Ezek alapvető kérdések. Sokat segíthet a válaszok megtalálásában, ha megvizsgáljuk a *beteg* szó eredetét, mélyebben megértve a jelentését. A 14. versben az eredeti görög szövegben az *astheneo* szó szerepel, ami azt jelenti, hogy valaki lebetegedett, magatehetetlenné vált vagy legyengült. Azt a jelentésárnyalatot is hordozza, hogy „mindenféle értelemben véve gyenge” (*Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible.*). Az ilyen óriási horderejű ígéretek lehangolóan hathatnak ránk, és talán úgy érezzük, hogy kicsit kételkedhetünk. Sőt, ha a kért gyógyulás nem következik be, van, aki azt érzi, hogy az egész kereszténység kudarc vagy ami még rosszabb: csalás. Sokan megkérdőjelezik az Istenhez forduló személy hitét. Az ilyen félelmek és kételyek nem Istentől valók!

A lényeg a következő: ez az igevers reményt kínál a gyógyulásra bármely betegségből vagy állapotból. Tehát logikus a kérdés: miért nem adja meg Isten minden esetben a gyógyulást, amikor hittel kéri tőle? A rövid válasz erre az, hogy Isten minden gyógyulásért mondott imára igennel válaszol. A kérdés nem az, hogy Isten *meg fogja-e* gyógyítani a beteget, hanem az, hogy *mikor* fogja megtenni ezt. Tehát a kérdés itt nem az, hogy magunk felé tudjuk-e fordítani Isten karját, hanem az időzítés. Vizsgáljuk meg mélyebben ezt a témát!

A gyógyítás időzítésének három lehetséges időpontja van: 1) azonnal, rögtön (a gutaütött meggyógyítása, Mt 9:1-6); 2) fokozatosan (a leprás Naámán esete, 2Királyok 5. fejezete); és 3) a feltámadáskor (Pál esetében a „tövis” vagy Jákób csípője, 2Kor 12:7; 1Móz 32:25). Tehát a gyógyulásért mondott imákra mindig igent válaszol Isten, csak éppen az időzítés dönti el, mikor következik be maga a gyógyulás. Az időzítés egyedül Istenre tartozik, és attól függ, melyik lehetőség visz bennünket a legközelebb hozzá, és melyik szolgálja leginkább az Ő dicsőségét. Egy bizonyos betegséggel együtt élni ezen a földön azt is jelentheti, hogy Isten az általa kiválasztottakat különleges szolgálatra hívja el, hogy mások áldására legyenek.

Amikor Jakab erről beszél, öt lépést vázol fel, amelyeket a betegnek követnie kell, ha Istentől kéri a gyógyulást. A beteg 1) hívja magához a gyülekezet véneit, hogy 2) „*imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében*” (14. vers). Érdemes megjegyezni, hogy a görög eredetiben az *elaion* szó szerepel, ami olívaolajat jelent. Ezt a jelképet a Szentlélek személyére alkalmazza a Biblia. Olívaolajat a szentélyszolgálatban használtak a papok felszentelésére és az Isten szolgálatára való elkülönítésre. Izráel királyait is olívaolajjal kenték fel. Tehát, a beteg olajjal való megkenése arra utal, hogy nehéz élethelyzetében is Istennek szentelik; kéri, hogy a Szentlélek munkálkodjon benne és érte. Lényegében tehát Isten igényt tart rá a szolgálatban.

Jakab a továbbiakban arra buzdítja a véneket, hogy 3) imádkozzanak, mert „*a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt*” (15. vers). Az azonnali gyógyulásra sok példa van napjainkban is, de nem mindegyik feltétlenül igazi. Ám ahogy a görög szó fenti elemzéséből láthattuk, a helyreállítás bizonyos, akár úgy dönt Isten, hogy azonnal megteszi, akár úgy, hogy csak később. A „felsegíti” szó görög megfelelője az *egeirō*, ami azt jelenti: „felkölt”, „felgyógyít a betegségből”, „feltámaszt a halálból”. Ez jelképesen és szó szerint is értendő. Ugyanez az ige szerepel ApCsel 26:8-ban is, azzal kapcsolatban, hogy Isten képes feltámasztani a halottakat. A gyógyító erő tehát, amit Jakab itt említ, ugyanabból a forrásból ered, mint a halottakat újból életre hívó szó. Milyen csodálatos gondolat ez! A gyógyítás és a feltámasztás közötti kapcsolat arra enged következtetni, hogy nincs semmi, amit Isten ne tudna meggyógyítani, átalakítani, jóténni, bekötözni vagy helyreállítani.

Jakab végül arra buzdít, hogy 4) „*valljátok meg bűneiteket (bukásaitokat, tévedéseiteket, bántó szavaitokat, tetteiteket, vétkeiteket) egymásnak*” és 5) *imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok*” (16. vers). Ebben a versben a bűnvallás és a gyógyítás közötti kapcsolat teljesen egyértelmű. A betegség tulajdonképpen a bűn ártó pusztításának a fizikai megnyilvánulása. Amit Isten meg tud tenni a testért, azt meg tudja tenni a lélekért is. A fizikai gyógyítás, amit ajándékba ad, annak a mélységes vágyának a külső jele, hogy minden bűnünkből meg akar tisztítani.

Elmélkedjünk: Milyen lépések megtételére kéri Jakab a betegeket? Mit jelent a gyógyítás? A szó eredeti jelentésének vizsgálata mire mutat rá

Isten gyógyító hatalmát illetően? Milyen reményt kapunk mindebből? Mi az összefüggés a bűnvallás és a gyógyítás között? Beszéljünk a gyógyítással kapcsolatban az időzítés kérdéséről és arról, hogy milyen szerepe van ennek hitünk gyakorlásában, illetve fejlődésében és Isten akaratának megértésében!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak a mindennapokban alkalmazni Jakab tanácsát az Isten gyógyítására vonatkozóan!

- 1) Idézzünk fel olyan eseteket, amikor Istentől kértük a gyógyulást mások vagy magunk számára! Milyen lelkiállapotban tettük ezt? Kétségbeesetten? Félelemmel? Dühösen? Idegesen? A Jakab által vázolt lépések hogyan készítik fel a betegeket és az értük közbenjárókat arra, hogy a dolgok kimenetelétől függetlenül erősek maradjanak a hitben és a bizalomban? Mennyi erőt és vigasztalást meríthetünk Jakab tanácsaiból, hogy hívjuk el a gyülekezet véneit, valljuk meg egymásnak bűneinket és imádkozzunk a betegekért?
- 2) Mit mondanánk annak, aki imádkozott egy családtagjáért vagy barátjáért, de a beteg állapota rosszabbra fordult vagy meghalt? Jakab szavai nyomán hogyan bátoríthatunk valakit anélkül, hogy a hit határvonalát átlépve csak emberi feltételezést mondanánk?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Jakab arra buzdít, hogy ha örömünk van, énekeljünk (Jak 5:13). Az éneklés által közelebb kerülünk Istenhez, aki az örömet adja, és aki minden örömünk forrása.

Tevékenység: Befejezésül válasszunk ki egy kedvenc éneket és énekeljük el együtt! Ha van idő, akkor énekeljünk el akár két-három további éneket is! Tervezzük el az osztályban, hogy meglátogatunk egy idősek otthonát vagy egy ágyhoz kötött beteget! Látogassunk el egy börtönbe, és énekeljünk Istenről!

LETARTÓZTATVA! - 1. RÉSZ

GIOVANNI ZALDIVAR

A lelkésünk evangelizációs sorozatot tervezett. Kért minden gyülekezeti tagot, hogy minél több családtagot, barátot, ismerőst hívjanak meg. Mi, fiatalok sem akartunk kimaradni a munkából. Abban az időben Kuba kormányzata sokkal szigorúbban lépett fel a vallással szemben, mint manapság. A vallásgyakorlást engedélyezték, de a nyilvános evangelizációt tiltották.

Egy szombat délután, amíg a szüleink kóruspróbán voltak, négy lánnyal együtt eldöntöttük, hogy meghívókat fogunk osztogatni. A közeli utcákon, a padokon ülő embereknek adtuk a meghívókat, és mivel sokan örömmel fogadták, felbátorodtunk és a játszótérre is kimentünk. Egy férfi figyelte egy darabig, ahogy az emberekkel beszélgetünk, majd egy-egy fehér lapot adunk át. Odaintett magához, és megkérdezte, mit osztogatunk. Neki is adtunk egy meghívót, mire így szólt: „Kubában törvénybe ütközik a vallási iratok terjesztése. Hol vannak a születek?”

„A gyülekezetben vannak, néhány háznyira innen” - válaszoltuk. „Letartóztatlak benneteket!” - mondta a férfi. Ekkor vettem észre, hogy rendőregyenruhát visel. „Nem tartóztathat le” - mondtam bátran. „Castro elnök azt mondta, Kubában vallásszabadság van.”

Hiába kéreltük a rendőrt, hogy beszélhessünk a szüleinkkel, ő bekísért minket a rendőrszere, ott kellett várakoznunk. Énekelni kezdtünk, de olyan hangosan, hogy az épület előtt elhaladók is hallották. Észrevettem egy testvérnőt a gyülekezetből és kikiáltottam neki. El tudtam mondani, hogy letartóztattak a meghívók osztogatása miatt. Megkértem, hogy tudassa a szüleinkkel, mi történt. Az asszony elietett, de idő közben átszállítottak bennünket a fiatalokéba. Nagyon aggódtunk. Vajon a szüleink ránk fognak találni?

Folytatás következik

Az örökkévaló evangélium

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Lukács 15:11-24

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A tékozló fiú példázata Isten cselekvő kegyelmét mutatja be gyermekei iránt.

Érezni: Fogadjuk el teljes szívvel Isten kegyelmének és irgalmának ajándékait!

Cselekedni: Gondoljunk Istenre úgy, mint szerető Atyánkra, aki mindig tárt karokkal várja bűnbánó gyermekei hazatérését!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. A fiú bánata

- A** Foglaljuk össze, miként mutatja be a tékozló fiú története Isten kegyelmét!
- B** Mi járta át a tékozló fiú szívét hazatérése előtt? Vajon miért?

II. Az Atya szeretete

- A** Ha arra gondolunk, hogyan reagált az apa elveszett fia hazatérésére, mit tudhatunk meg Isten irántunk való mély szeretetéről?
- B** Hogyan engedhetünk teret egyre inkább Isten munkájának az életünkben, hogy az Ő szeretete áradjon belőlünk az emberek felé?

III. A testvér haragja

- A** Ha a hozzánk közel állók közül valaki eltávolodik Istentől, majd visszatér, hogyan kerülhetjük el a példázatbeli, öngigazult idősebb testvéréhez hasonló keserű érzéseket?
- B** Hogyan segít a tékozló fiú története úgy szeretni, ahogyan Isten szeret bennünket?

Összefoglalás: Isten az életünk minden pillanatában hatalmával, kegyelmével vonz, hogy megbékéltessen önmagával.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Isten az életünk minden pillanatában hatalmával, kegyelmével vonz, hogy megbékéltessen önmagával.

Tanítók részére: Fontos szerető Atyánkként viszonyulni Istenhez, aki mindig tárt karokkal vár, hogy visszafogadjon.

Nyitó tevékenység: Idézzük fel az életünknek egy részét, amikor hosszabb időre elmentünk otthonról! Mi volt a távollét oka? Családi kirándulás, üzleti út vagy külföldi tanulmányok? Mondjuk el a lehető legsemmel, milyen érzés volt hazatérni!

Elmélkedjünk: A hazatéréssel kapcsolatos tapasztalatunk hogyan segít elképzelni a tékozló fiú és az apa találkozását? Hogyan segít megérteni mennyei Atyánk feltétel nélküli szeretetét?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Elemizzük ki részletesen a tékozló fiú példázata alapján azt a jelenetet, amint az apa a fia elé szalad! Hangsúlyozzuk, hogy Isten mindig kész szeretettel átölelni, a megbocsátás ruhájába felöltöztetni és kegyelmével meggyógyítani!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az elveszett fiú

(Tekintsük át Lk 15:11-24 és Róm 3:24-26 verseit az osztályban!)

Bűnösnek hajlamosak vagyunk újra meg újra visszaesni a bűnbe, ezért naponta égető szükségünk van a helyreállító és újjáteremtő kegyelemre. A tékozló fiú példázata (Lukács 15. fejezet) megindító elbeszélés formájában mondja el a kegyelemről szóló magyarázatot, amit Róm 13:24-26 szakasza is felvázol. Bemutatja, hogy mit jelent Isten számára kegyelmezni a megtérő bűnösnek, és mit jelent a bűnös számára ezt elfogadni. Az Atya és a tékozló fiú kapcsolata nemcsak helyreáll, hanem átalakul, megújul. Figyeljük meg a történet fordulópontjait, hogy azonosíthassuk a cselekvő kegyelem átalakító elemeit! Így jobban megérthetjük, mennyire vágyik Isten meggyógyítani a megtört kapcsolatot, átalakítani életünket.

Kiindulásként érdemes két fontos dolgot megfigyelni: 1) hol kezdődik a cselekmény, 2) és milyen kapcsolat van a főszereplők között. A helyszín egy birtok, a szereplők pedig a fiatalabbik örökös, aki távozik otthonról és a bátyja – mindketten a gazda fiai. Az apa-fia kapcsolat tehát mutatja, hogy a fiatalember nem idegen a gazdának, sőt a gazda ki is nyilvánítja, hogy milyen tekintélye van fiának és milyen kapcsolatban áll vele. A probléma tehát nem az, hogy a fiú nem ismeri az apát, hanem az, hogy nagyon is ismeri, csak nem értékeli a kapcsolatot. Figyeljük meg továbbá azt is, hogy a fiatalabbik fiú nem indokolja meg a kérését és atyja sem követel magyarázatot. Egyszerűen megosztja a birtokot, és odaadja fiának azt a részt, amit követel. Ha mi úgy döntünk, hogy elhagyjuk menyeyei Atyánkat, Ő nem fog maradásra kényszeríteni, még ha ez szívfájdalmat is okoz neki. Istent nem hagyja hidegen a távozásunk, amit az is mutat, hogy amikor a fiú hazafelé tart, de még elég távol van, az apa már sietve megy elé. Ám mielőtt még ez megtörténne, a fiúnak el kell jutnia arra a pontra, hogy felismerje elvesztett állapotát. Ahhoz pedig, hogy ezt felismerje, el kell veszítenie mindenét. Elérkezik az éhség ideje, és a történetben a tájkép híven tükrözi a főszereplő szívének állapotát. Egyszerre láthatjuk a lelki éhséget és a fizikai szűkséget. A fiú szó szerint és képletesen is éhezi Isten kegyelmét. Az éhség azonban csak a szenvedések kezdete, egyfajta jele annak, hogy mi mindent kell a fiúnak eltűnnie az átalakulás érdekében. Hogy megláthassa, hová sülyedt, nagy romlás és kétségbeesés vár rá. Elveszíti a jólétet lázadó életmódja következtében. Elveszíti barátait, amikor elfogy a pénze. Elveszíti társadalmi befolyását, önbecsülését, mégpedig olyannyira, hogy *„kívánja vala megtölteni az ő gyomrát azzal a moslékkel, amit a disznók ettek”* (16. vers).

A fiatalabbik fiú a sárban, a disznók között szállt magába, majd szól: *„Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam; tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy! És felkelvén, elméne az ő atyjához”* (17-20. vers). Figyeljük meg, hogy a történetnek ebben a részében kétszer is szerepel az, hogy a fiú szó szerint „felkelt”. Ha belesülyedtünk a bűnbe, akkor csak egyetlen irányba indulhatunk tovább: felfelé. Róm 3:24-26 versében Pál apostol hasonló nyelvezettel érzékelteti, hogy a helyreállítás tulajdonképpen felfelé haladást, felemelkedést jelent az Isten meg nem érdemelt kegyelme által: *„Isten [mindnyájunkat] megigazít és felegyenesít és helyreállít, ingyen, az Ő kegyel-*

méből (meg nem érdemelt irgalma, jóindulata szerint) a váltság által, amit Krisztus Jézusban biztosított” (24. vers, az Amplified Bible alapján). A *felállt, felkelt* szó használata a tékozló fiú példázatában az atyához való visszatérést írja le. Ez a Római levélben is vázolt leírást tükrözi arról, hogy mit jelent a cselekvő kegyelem: Isten megmentő irgalma és kegyelme, amely megtisztít, kiemel a bűn posványából, igazzá és szentté tesz Isten előtt, és lehetőséget ad, hogy bűntől szabadon, kárhoztatás nélkül állhassunk meg az Ő jelenlétében.

Ám amint a Római levélben is olvassuk, a kegyelem csakis Jézus áldozata által lehetséges, a tékozló fiú példázata szintén azt mutatja be, hogy áldozat nélkül nem állhat helyre a kapcsolatunk Istennel. A hízott tuloknak meg kellett halnia. Az ünnepségre vágták le, és a húsából készült a lakoma. Azért halt meg, hogy az újra egységes család ünnepelhessen, ez mégis komoly figyelmeztetés arra, hogy mennyei Atyánkhoz való visszatérésünket meg kellett előznie Fia földi halálának.

Van még egy részlet a történetben, ami felett nem szabad átsiklanunk: az idősebbik fiú haragszik, amikor öccse visszatér. Figyeljük meg, milyen kifejezést használ tékozló testvérével kapcsolatban! Nem azt mondja, hogy „a testvérem”, hanem „a te fiad”. Ádám hasonló fordulatot használt Évára vonatkozóan, amikor a bűnbeesés után Istennel beszélt. Nem úgy utalt rá, hogy „a feleségem”, hanem így: „Az asszony, akit mellém adtál” (1Móz 3:12). Ez a megfogalmazás szándékosan távolságtartó és vádoló, elválasztja az egyik bűnöst a másiktól. Ilyen esetben a beszélő elfelejti, milyen kapcsolatnak kell lennie ember és ember között; valamint azt is, hogy számadással tartozunk testvéreinkért (a gyülekezetért) és felebarátainkért (a világot). Ez az öngazolás nyelvezete. Az örökös tombol dühében, hiszen öccse visszafogadása, az atya kegyelme teljesen lerombolja dédelgetett elképzelését, hogy jó cselekedetei, töretlen szolgálata által valamiképpen kiérdemelheti az egész birtok megszerzését. Örökre megdönti a cselekedetek általi üdvösség tévтанát az, hogy a fiatalabb fiú visszatérhetett, újra örökösnek járó díszruhát kaphatott, pedig egész jussát eltékozolta.

Elmélkedjünk: Mit jelképez a fiatalabbik fiú távozása az atyai házból? Minek kellett átjárnia a szívét, mielőtt magába szállt és elindult haza? Milyen magatartást tanúsít az apa fia hazatérésekor? Hogyan jelképezi a

kegyelmet a találkozás pillanata? A bátyja hogyan viselkedik, amikor a fiú hazatér? Miért figyelmeztet ez annak az elképzelésnek a veszélyére, hogy az üdvösséget kiérdemelhetjük a cselekedeteinkkel?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Segítsünk az osztály tagjainak, hogy saját élethelyzeteikben is alkalmazni tudják a kegyelem alapelveit, amelyeket a tékozló fiú példázata bemutat!

Gyakorlati kérdések:

- 1) A tékozló fiú története nem egyszerűen Isten irántunk való szeretetéről szól, hanem feddés is a keményszívűség ellen, amit olyan sokszor tanúsítunk családtagjaink vagy hittestvéreink iránt. A saját megtérésünk tapasztalata hogyan óv az idősebb fiú rideg magatartásától?
- 2) Életünk mely területén vesszük észre, hogy úgy viselkedünk Istennel szemben, ahogy a vakmerő kisebbik fiú tette? Milyen szempontból viselkedünk úgy hittestvéreinkkel szemben, ahogy az önigazult idősebbik testvér tette? Milyen alapelveket tár eléink ez a példázat, amelyek segítenek visszatérni Atyánkhoz és úgy szeretni egymást, ahogyan Ő szeret minket?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Bátorítsuk az osztály tagjait, hogy tartsák szem előtt: bármilyen mélyre süllyedtünk is a bűnbe, soha nem lehetünk annyira mélyen, hogy Isten ne tudna felemelni! Ő mindig várja, hogy hazatérjünk.

Tevékenység:

- 1) Fejezzük be az alkalmat egy olyan énekkel, ami arról szól, hogy Jézus hazahív bennünket. (Pl. Jöjj Megváltóddhoz [*Hitünk énekei.* 422.], Nyájasan szól ma még... [*Hitünk énekei.* 423.])
- 2) Képzeljük el, hogyan zárulhatott a tékozló fiú története! Az egész háznép boldogan ünnepli az elveszett fiú hazatérését, mégsem felhőtlen az öröm. Az idősebb fiú nem hajlandó csatlakozni az ünneplő sereghöz. Az utolsó szavak az atya szavai. Képzeljük el, mi történik, amikor a két fiú találkozik! Az idősebb fiút majd szétveti a düh, annyira neheztel öccsére. Vajon az Atya szavai megolvasszják kővé dermedt szívét, és megbékélést hoznak? Hogyan fogalmazzunk meg a történet végét?

LETARTÓZTATVA! - 2. RÉSZ

GIOVANNI ZALDIVAR

A fiatakorúak börtönében megmotoztak, és a rendőr elkobozta a megmaradt meghívókat. Aztán feljegyezte a nevünket, címünket, az iskolánk nevét és címét. Elejtett egy megjegyzést, hogy letartóztatásunkat jelenti az iskolánknak, és ennek következményei lesznek.

Közben az asszony visszaérkezett a gyülekezetbe, és azonnal elmondta a testvéreknek, mi történt. A kóruspróba imaórává alakult. A hívók együtt kérték Isten védelmét ránk. Édesanyám a lelkésszel indult a parkba. Kérdősködtek utánunk, de senki sem tudta, hová tűntünk. Azután a rendőrségre siettek, és követelték, hogy mondják meg, hol vagyunk. A rendőr először azt mondta, hogy nem tudja, de néhány telefonhívás után elárulta, hogy a fiatakorúak börtönébe vittek, egy mérföldre onnan. A börtönben a társaink közül néhány lány sírva fakadt. Egy cellába zártak bennünket több órára, víz és élelem nélkül. Már majdnem lement a nap, amikor meghallottuk édesanyám hangját. A rendőrrel vitatkozott, aki letartóztatott bennünket.

Pár perc múlva a rendőr bejött, és azt mondta, hogy szabadon elmehetünk. Ám amikor kértük a meghívókat, azt mondta, hogy azokat nem kaphatjuk vissza. Miközben a gyülekezet felé sétáltunk, hirtelen megálltam, és előhúztam a zoknimból néhány meghívót. Elmondtam a többieknek, hogy amikor a rendőr nem figyelt, az íróasztalára is odatettem néhányat. A többiek nevettek. Az úton még szétosztottuk a meghívók maradékát.

Amikor megérkeztünk az imaházba, meglepődtünk, milyen sokan gyűltek össze értünk imádkozni. Elmondtuk a történetünket, és együtt könyörögtünk a rendőrért, aki letartóztatott és azért a tisztért is, aki a börtönben őrködött a cellánk előtt. Azt kértük, hogy ők is eljöjjenek a sorozatra, és megismerjék Jézus Krisztust és a szabadságot, amit felkínál.

*Giovanni Zaldivar a történet idején utolsó éves volt a középiskolában.
Mérnöknek készül, és imaházakat szeretne építeni Kubában.*